



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

12. prosince 2014*

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh parafínových vosků — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen — Důkaz protiprávního jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Referenční období — Výpočet hodnoty tržeb — Závažnost protiprávního jednání — Spojení podniků během období protiprávního jednání — Rovné zacházení — Proporcionalita“

Ve věci T-551/08,

H&R ChemPharm GmbH, se sídlem v Salzbergenu (Německo) původně zastoupená M. Klusmannem, advokátem, a S. Thomasem, profesorem, poté M. Klusmannem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Antoniadis a R. Sauerem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2008) 5476 final ze dne 1. října 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.181 – Svíčkové vosky) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, jakož i podpůrně návrh na zrušení nebo snížení pokuty uložené žalobkyni,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení O. Czúcz (zpravodaj), předseda, I. Labucka a D. Gratsias, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. července 2012,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutkový základ sporu

1. Správní řízení a přijetí napadeného rozhodnutí

- 1 Rozhodnutím C (2008) 5476 final ze dne 1. října 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.181 – Svíčkové vosky) (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise Evropských společenství určila, že žalobkyně, H&R ChemPharm GmbH, porušila společně s dalšími podniky čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) tím, že se účastnila kartelové dohody na trhu parafinových vosků v EHP a na německém trhu parafinového gáče.
- 2 Napadené rozhodnutí bylo určeno těmito společnostmi: Eni SpA, Esso Deutschland GmbH, Esso Sociétés anonymes française, ExxonMobil Petroleum and Chemical BVBA a Exxon Mobil Corp. (dále jen společně „ExxonMobil“), H&R ChemPharm, H&R Wax Company Vertrieb GmbH a Hansen & Rosenthal KG (dále jen společně „H&R“), Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (dále jen „Tudapetrol“), MOL Nyrt., Repsol YPF Lubricantes y Especialidades SA, Repsol Petróleo SA a Repsol YPF SA (dále jen společně „Repsol“), Sasol Wax GmbH, Sasol Wax International AG, Sasol Holding in Germany GmbH a Sasol Ltd (dále jen společně „Sasol“), Shell Deutschland Oil GmbH, Shell Deutschland Schmierstoff GmbH, Deutsche Shell GmbH, Shell International Petroleum Company Ltd, The Shell Petroleum Company Ltd, Shell Petroleum NV a The Shell Transport and Trading Company Ltd (dále jen společně „Shell“), RWE Dea AG a RWE AG (dále jen společně „RWE“), jakož i Total SA a Total France SA (dále jen společně „Total“) (bod 1 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 3 Parafinové vosky jsou vyráběny v rafineriích ze surové ropy. Používají se k výrobě výrobků, jako jsou svíčky, chemikálie, pneumatiky a výrobky automobilového průmyslu, jakož i v gumárenském průmyslu a odvětvích pryže, obalů, lepidel a žvýkaček (bod 4 napadeného rozhodnutí).
- 4 Parafinový gáč je surovina nezbytná pro výrobu parafinových vosků. Vyrábí se v rafineriích jako vedlejší produkt vznikající při výrobě základních olejů ze surové ropy. Je také prodáván konečným uživatelům, například výrobcům dřevotřískových desek (bod 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 5 Komise zahájila své šetření poté, co ji Shell Deutschland Schmierstoff v dopise ze dne 17. března 2005 informovala o existenci kartelové dohody a podala žádost o ochranu před pokutou na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2002“) (bod 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 6 Dne 28. a 29. dubna 2005 provedla Komise podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) šetření na místě v prostorách „H & R/Tudapetrol“, Eni, MOL, jakož i v prostorách patřících společnostem skupin Sasol, ExxonMobil, Repsol a Total (bod 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 7 Ve dnech 25. až 29. května 2007 Komise zaslala oznámení námitek všem společnostem uvedeným v bodě 2 výše, včetně žalobkyně (bod 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Společnosti patřící do skupiny H&R, včetně žalobkyně, a Tudapetrol na oznámení námitek odpověděly společně dopisem ze dne 14. srpna 2007.
- 8 Dne 10. a 11. prosince 2007 Komise uspořádala slyšení, na kterém byly společně zastoupeny společnosti patřící do skupiny H&R, včetně žalobkyně, a Tudapetrol (bod 91 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 9 V napadeném rozhodnutí se Komise vzhledem k důkazům, které měla, domnívala, že se osoby, kterým bylo určeno a které tvoří většinu výrobců parafrinových vosků a parafrinového gáče v EHP, podílely na jediném, komplexním a trvajícím porušování článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP zahrnujícím území EHP. Toto protiprávní jednání spočívalo v dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě týkajících se stanovení cen a výměny a zpřístupňování citlivých obchodních informací ohledně parafrinových vosků (dále jen „hlavní část protiprávního jednání“). Co se týče společností RWE (později Shell), ExxonMobil, MOL, Repsol, Sasol a Total, týkalo se protiprávní jednání vztahující se na parafrinové vosky také rozdělení zákazníků nebo trhů (dále jen „druhá část protiprávního jednání“). Kromě toho se protiprávní jednání, kterého se dopustily RWE, ExxonMobil, Sasol a Total týkalo rovněž parafrinového gáče prodávaného konečným zákazníkům na německém trhu (dále jen „složka protiprávního jednání týkající se parafrinového gáče“) (body 2, 95, 328 odůvodnění a článek 1 napadeného rozhodnutí).
- 10 Protiprávní jednání byla konkretizována na protisoutěžních schůzkách nazývaných jejich účastníky „technické schůzky“ nebo někdy schůzky „Blauer Salon“ a na „schůzkách týkajících se parafrinového gáče“ věnovaných konkrétně otázkám týkajícím se parafrinového gáče.
- 11 Výše pokut uložených v projednávané věci byla spočítána na základě pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2; dále jen „pokyny z roku 2006“), které byly v platnosti v okamžiku oznámení námitek společností uvedeným v bodě 2 výše.
- 12 Napadené rozhodnutí obsahuje zejména následující ustanovení:

„Článek 1

Následující podniky porušily čl. 81 odst. 1 [ES] a od 1. ledna 1994 článek 53 Dohody o EHP tím, že se během uvedených období účastnily trvajících dohod nebo jednání ve vzájemné shodě v odvětví parafrinových vosků na společném trhu a od 1. ledna 1994 v rámci EHP:

[...]

Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG: od 24. března 1994 do 30. června 2002;

H&R Wax Company Vertrieb GmbH: od 1. ledna 2001 do 28. dubna 2005;

Hansen & Rosenthal KG: od 1. ledna 2001 do 28. dubna 2005;

H&R ChemPharm GmbH: od 1. ledna 2001 do 28. dubna 2005;

[...]

Článek 2

Z důvodu protiprávního jednání uvedeného v článku 1 se ukládají tyto pokuty:

ENI SpA: 29 120 000 eur;

Esso Société Anonyme Française: 83 588 400 eur,

z toho společně a nerozdílně s

ExxonMobil Petroleum and Chemical BVBA a ExxonMobil Corporation ve výši 34 670 400 eur, z toho společně a nerozdílně s Esso Deutschland GmbH ve výši 27 081 600 eur;

Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG: 12 000 000 eur;

Hansen & Rosenthal KG společně a nerozdílně se společností H&R Wax Company Vertrieb GmbH: 24 000 000 eur,

z toho společně a nerozdílně s

H&R ChemPharm GmbH ve výši 22 000 000 eur,

MOL Nyrt.: 23 700 000 eur;

Repsol YPF Lubricantes y Especialidades SA společně a nerozdílně s Repsol Petróleo SA a Repsol YPF SA: 19 800 000 eur;

Sasol Wax GmbH: 318 200 000 eur,

z toho společně a nerozdílně s

Sasol Wax International AG, Sasol Holding in Germany GmbH a Sasol [Ltd] ve výši 250 700 000 eur;

Shell Deutschland Oil GmbH, Shell Deutschland Schmierstoff GmbH, Deutsche Shell GmbH, Shell International Petroleum Company Limited, Shell Petroleum Company Limited, Shell Petroleum NV a Shell Transport and Trading Company Limited: 0 eur;

RWE-Dea AG společně a nerozdílně s RWE AG: 37 440 000 eur;

Total France SA společně a nerozdílně s Total SA: 128 163 000 eur.“

2. Vazby mezi skupinou H&R a společností Tudapetrol

13 V napadeném rozhodnutí se Komise domnívala:

„(22)

Skupina [H&R] je v celosvětovém měřítku činná v odvětví ropných výrobků. Tudapetrol [...] byla podnikem pro uvádění parafinových vosků a parafinového gáče H&R na trh a jejich distribuci. Šetření ukázalo, že H&R a Tudapetrol jsou dva odlišné a samostatné podniky. Nicméně z důvodu existujících úzkých osobních vazeb (jak bude podrobně vysvětleno později, jelikož jeden z komplementářů Tudapetrol [pan H.], byl rovněž zaměstnán u H&R), jakož i vztahů udržovaných H&R a Tudapetrol v oblasti distribuce, jsou oba podniky dále označeny jen jako ‚H&R/Tudapetrol‘. Hlavní sídla skupiny H&R/Tudapetrol se nacházejí v Německu, v Hamburku a Salzbergenu.

(23) Ke vstupu H&R/Tudapetrol na parafinový trh došlo dne 24. března 1994, když Hansen & Rosenthal KG koupila, v rámci společné akvizice, rafinerii (SRS GmbH) maziv v Salzbergenu (Německo), která patřila společnosti Wintershall AG, dceřiné společnosti BASF, a přeměnila ji ve výrobní společnost.

(24) Rafinerie v Salzbergenu (SRS GmbH) je spravována společností H&R Chemisch-Pharmazeutische Spezialitäten GmbH, stoprocentní dceřinou společností H&R ChemPharm GmbH. H&R ChemPharm GmbH je zase stoprocentní dceřinou společností H&R Wasag AG. Hlavním akcionářem společnosti H&R Wasag AG je H&R Beteiligung GmbH (zbytek akcií je rozdělen mezi vícero akcionářů). H&R Beteiligung GmbH je zase vlastněna společností H&R Wax Company Vertrieb GmbH, stoprocentní dceřinou společností Hansen & Rosenthal KG (zastřešující společností H&R).

(25) Původně byly parafínové vosky a parafínový gáč distribuovány ze strany Tudapetrol, samostatnou společností (komplementáři jsou [pan HA., pan HAN. a pan H.], komanditista je [pan HANS].) Dne 1. května 2000 byla distribuce převedena na společnost H&R Wax Company Vertrieb Komplementär GmbH & Co. KG a od 1. ledna 2001, je distribuce řízena společností H&R Wax Company Vertrieb [...]. Z šetření však vyplývá, že i když Tudapetrol z velké části opustila oblast parafínů dne 1. května 2000, ponechala si několik zákazníků [nakupujících parafínové výrobky].

[...]

(28) Osobami, které byly pověřeny řízením činností skupiny H&R/Tudapetrol v odvětví parafínových vosků a parafínového gáče, které zastupovaly H&R/Tudapetrol nebo věděly o ujednáních popsaných v tomto [napadeném] rozhodnutí, jsou [...]:

[Pan H.]: stážista u SRS GmbH, 1994-1997; oddělení prodeje a marketingu Tudapetrol [...], 1997-2002; vedoucí prodeje u společnosti H&R Wax Company Vertrieb GmbH od roku 2001 doposud; [Geschäftsführer (jednatel)] od roku 2002 společnosti H&R Wax Company Vertrieb GmbH;

[Pan G.]: manažer výroby u společnosti SRS GmbH, 1994-2001; manažer výroby u společnosti H&R Management & Service GmbH/H&R ChemPharm GmbH od roku 2001 doposud (v roce 2002 byla H&R Management & Service GmbH přejmenována na společnost H&R ChemPharm GmbH); vedoucí prodeje pro Tudapetrol [...], 1999-2000; vedoucí prodeje pro H&R Wax Company Vertrieb GmbH od roku 2001 doposud;

[Pan W.]: vedoucí prodeje pro Tudapetrol [...], 1994-1998; poradce pro Tudapetrol [...], 1999; vedoucí prodeje pro společnost SRS GmbH (od července 2001, zaměstnanec u společnosti H&R Management & Service GmbH, která byla přejmenována na H&R Chem-Pharm GmbH v roce 2002), 2000-2001; před rokem 1994, vedoucí prodeje u Wintershall AG.

(29) V [napadeném] rozhodnutí, není-li uvedeno jinak, jsou podniky skupiny Hansen & Rosenthal/Tudapetrol, které se podílely na kartelové dohodě označeny pod jménem „H&R/Tudapetrol“.

Řízení a návrhová žádání účastnic

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. prosince 2008 žalobkyně podala projednávanou žalobu.
- 15 Dopisem předloženým kanceláři Tribunálu dne 12. srpna 2009 žalobkyně podala vedlejší návrh ve smyslu čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu, žádající o vynětí korigenda žalobní odpovědi dodaného Komisí dne 28. července 2009 ze spisu.
- 16 Usnesením ze dne 28. října 2009 si Tribunál (čtvrtý senát) vyhradil rozhodnout o vedlejším návrhu spolu s věcí samou.
- 17 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (třetí senát) o zahájení ústní části řízení. V rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 64 jednacího řádu vyzval Tribunál účastnice řízení, aby odpověděly na některé otázky a předložily některé dokumenty. Účastnice řízení této žádosti vyhověly ve stanovené lhůtě a předložily některé dokumenty. Komise však uvedla, že nemůže předložit kopii ani přepis některých důvěrných prohlášení předložených v rámci jejího programu shovívavosti.

- 18 Usnesením ze dne 12. června 2012, přijatém na základě na jedné straně čl. 24 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a na straně druhé čl. 65 písm. b) a čl. 66 odst. 1 jednacího řádu, Tribunál (třetí senát) nařídil, aby Komise předložila přepisy nebo kopie důvěrných prohlášení uvedených v bodě 17 výše. Do těchto dokumentů mohlo být nahlíženo advokáty žalobkyně v kanceláři Tribunálu před jednáním.
- 19 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 10. července 2012.
- 20 Vzhledem ke skutkovým souvislostem s případy T-540/08, Esso a další v. Komise, T-541/08, Sasol a další v. Komise, T-543/08, RWE a RWE Dea v. Komise, T-544/08, Hansen & Rosenthal a H&R Wax Company Vertrieb v. Komise, T-548/08, Total v. Komise, T-550/08, Tudapetrol v. Komise, T-558/08, Emo v. Komise, T-562/08, Repsol Lubricantes y Especialidades a další v. Komise a T-566/08, Total Raffinage a Marketing v. Komise, jakož i vzhledem k blízkosti vznesených právních otázek, Tribunál rozhodl, že rozsudek bude vydán až po jednáních v uvedených spojených věcech, přičemž poslední z těchto jednání se konalo dne 3. července 2013.
- 21 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;
 - podpůrně, přiměřeně snížil částku pokuty uložené žalobkyní v napadeném rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 22 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v plném rozsahu, včetně podpůrného návrhu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. *K návrhu na vynětí dokumentu ze spisu*

- 23 Pokud jde o návrh žalobkyně vyjmout ze spisu korigendum žalobní odpovědi, dodané Komisí dne 28. července 2009, je třeba uvést, že uvedené korigendum opravuje některé chyby v psaní obsažené v žalobní odpovědi, především v poznámkách pod čarou, jejichž chybná povaha mohla být snadno rozpoznána jak žalobkyní, tak Tribunálem na základě napadeného rozhodnutí a jiných písemností a dokumentů předložených účastnicemi řízení v rámci řízení u Tribunálu.
- 24 Dále v bodě 93 původní verze žalobní odpovědi Komise navrhuje, aby Tribunál „zamítl jako neopodstatněné tři žalobní důvody žalobkyně“, zatímco podle korigenda Komise navrhuje zamítnutí čtyř žalobních důvodů. Chybná povaha původní verze byly však snadno rozeznatelná jak pro Tribunál, tak pro žalobkyni, jelikož v bodě 94 původní verze žalobní odpovědi Komise navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl v plném rozsahu.
- 25 Je tudíž třeba dojít k závěru, že cílem korigenda bylo pouze usnadnit práci Tribunálu a chyby v psaní, které mělo opravit, byly snadno rozpoznatelné jak žalobkyní, tak Tribunálem. Navíc se žádná z oprav provedených Komisí nedotkla podstaty její argumentace, takže žalobkyně nemůže platně tvrdit, že přidání korigenda do spisu mohlo omezit její právo na obhajobu.

- 26 Tribunál každopádně žalobkyni zaslal písemnou otázku, aby mohla vysvětlit tvrzené negativní důsledky uvedeného korigenda pro její právo na obhajobu. Ve své odpovědi žalobkyně takové důsledky neuvedla.
- 27 Návrh na vynětí korigenda žalobní odpovědi ze spisu se proto zamítá.

2. *K věci samé*

- 28 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody. První důvod vychází z porušení článků 81 ES a 253 ES, jakož i jejího práva na obhajobu, z důvodu údajně nediferencovaného odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o skupinu H&R a společnost Tudapetrol. Druhý žalobní důvod, předložený podpůrně, vychází z porušení článku 81 ES z důvodu neexistence důkazu o protiprávním jednání spáchaném žalobkyní. Třetí žalobní důvod, rovněž předložený podpůrně, vychází z porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 vyplývajícího z údajně chybného určení obratu zohledněného při stanovení částky pokuty. Čtvrtý žalobní důvod, rovněž předložený podpůrně, vychází z porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 z důvodu nesprávných posouzení, jimiž je stíženo stanovení částky pokuty.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 81 ES a 253 ES, jakož i jejího práva na obhajobu, z důvodu údajně nediferencovaného odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 29 První žalobní důvod je rozdělen do dvou částí. První část vychází z porušení článků 81 ES a 253 ES. Druhá část se týká porušení práva žalobkyně na obhajobu.

K první části, vycházející z porušení článků 81 ES a 253 ES

- 30 Žalobkyně poznamenává, že Komise považovala skupinu H&R a Tudapetrol za dva odlišné a nezávislé podniky (bod 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise však v napadeném rozhodnutí při zkoumání důkazů protiprávního jednání tyto dva podniky neodlišovala a označila je za „H&R/Tudapetrol“.
- 31 Zprvė uvádí, že Komise porušila svou povinnost uvést odůvodnění a článek 81 ES tím, že v napadeném rozhodnutí neposkytla oddělené odůvodnění, pokud jde o údajné protiprávní chování Tudapetrol a údajné protiprávní chování společností náležejících do skupiny H&R.
- 32 Žalobkyně se zvláště domnívá, že pokud jsou H&R a Tudapetrol dvěma odlišnými podniky, musí Komise prokázat, že se každý z těchto podniků na celém porušení článku 81 ES dotčeném v projednávané věci podílel individuálně a samostatně. V napadeném rozhodnutí však Komise údajně takový důkaz nepředložila.
- 33 Žalobkyně rovněž kritizuje, že Komise, pokud jde o období od 1. ledna 2001 do 30. června 2002, konstatovala paralelní odpovědnost Tudapetrol na jedné straně a Hansen & Rosenthal nebo její dceřiné společnosti, H&R Wax Company Vertrieb, na straně druhé, jakož i společnosti H&R ChemPharm od 1. července 2001.
- 34 Otázka, zda a v jakém rozsahu může být žalobkyně činná odpovědnou za porušení článku 81 ES vedle Tudapetrol, se však neobjevuje v odůvodnění napadeného rozhodnutí z důvodu „jednotného nahlížení“ použitého Komisí.
- 35 Zadruhé se žalobkyně domnívá, že jí nepřísluší hledat odůvodnění napadeného rozhodnutí v informacích, které jsou tam obsaženy, a rekonstruovat logiku vedoucí Komisi k tomu, že jí přičetla odpovědnost za některé technické schůzky a některá období. Napadené rozhodnutí by v tomto ohledu mělo obsahovat explicitní odůvodnění.

- 36 Zatřetí pouhá přítomnost pana G. na některých technických schůzkách nemůže podle žalobkyně stačit k prokázání účasti společnosti H&R ChemPharm na kartelové dohodě, takže pouhý odkaz na tuto skutečnost nepředstavuje dostatečné odůvodnění ve smyslu článku 253 ES. Pan G. nebyl zaměstnán v obchodním oddělení žalobkyně a pracoval pro ni pouze na 30% pracovní úvazek. Jeho úkol jako jednoho ze tří manažerů výroby žalobkyně spočíval ve vývoji chemicky nově složených parafinových výrobků a voskových emulzí, takže neobsahoval žádný úkol ani odpovědnost spojenou s obchodní činností žalobkyně. Navíc v dotčeném období byla H & R ChemPharm holdingovou společností, a sama tak neměla žádnou výrobní činnost.
- 37 Proto podle žalobkyně měla Komise v napadeném rozhodnutí vysvětlit důvody, ze kterých přítomnost pana G. znamená účast společnosti H&M ChemPharm na kartelové dohodě o cenách parafinových vosků vzhledem ke skutečnosti, že jako manažer výroby nemohl v této otázce činit rozhodnutí, pokud šlo o společnost H&M ChemPharm, a že tato společnost nic nevyráběla ani neprodávala.
- 38 Zprv je třeba zkoumat výhradu žalobkyně vycházející z nedostatečného odůvodnění.
- 39 V tomto ohledu je třeba připomenout, že odůvodnění požadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Recueil, s. I-2481, bod 35, a ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, Sb. rozh. s. I-8947, bod 145).
- 40 Z ustálené judikatury tak vyplývá, že účelem povinnosti odůvodnit individuální rozhodnutí je vedle umožnění soudního přezkumu poskytnout dotčené osobě dostatek údajů, aby seznala, zda je rozhodnutí případně stiženo vadou, která umožňuje zpochybnit jeho platnost (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. října 2003, Corus UK v. Komise, C-199/99 P, Recueil, s. I-11177, bod 145, a ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 462).
- 41 Odůvodnění tedy musí být dotčené osobě v zásadě sděleno současně s rozhodnutím, které nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení. Chybějící odůvodnění nemůže být zhojeno skutečností, že se dotčená osoba dozví důvody rozhodnutí během řízení před unijními soudy v její věci (rozsudky Soudního dvora ze dne 26. listopadu 1981, Michel v. Parlament, 195/80, Recueil, s. 2861, bod 22; Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 40 výše, bod 463, a ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, bod 39 výše, bod 149).
- 42 Podle ustálené judikatury musí být požadavek odůvodnění posuzován v závislosti na okolnostech projednávaného případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění uvádělo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována nejen s ohledem na znění dotčeného aktu, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63, a ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, Sb. rozh. s. I-4951, body 166 a 178).
- 43 Pokud je rozhodnutí uplatňující unijní normy hospodářské soutěže určeno více osobám a týká se otázky přičitatelnosti protiprávního jednání, jako je tomu v projednávaném případě, musí obsahovat dostatečné odůvodnění ve vztahu ke každé z osob, jimž je určeno, a zejména ve vztahu k těm z nich, které podle uvedeného rozhodnutí musejí nést odpovědnost za toto protiprávní jednání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. září 2011, Aquitaine v. Komise, bod 39 výše, bod 152, a citovaná judikatura).

- 44 Zprv je v projednávané věci třeba uvést, že Komise v bodě 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že použití společného označení „H&R/Tudapetrol“ bylo odůvodněno z důvodu úzkých osobních vazeb mezi Tudapetrol a skupinou H&R, jakož i vztahů udržovaných těmito entitami v oblasti distribuce.
- 45 Pokud jde o osobní vztahy, z bodu 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že každá ze tří osob, které se účastnily protisoutěžních schůzek, totiž p. H., p. G. a p. W., byla zaměstnána během odlišných dotčených období ze strany Tudapetrol a skupiny H&R. Navíc byl pan H. současně komplementářem Tudapetrol, jakož i od roku 2001 a v době přijetí napadeného rozhodnutí vedoucím prodeje u společnosti H&R Wax Company Vertrieb. Kromě toho byl pan G. v letech 1999 a 2000 současně manažerem výroby u SRS GmbH (společnosti patřící do skupiny H&R, vlastněné přímo společností H&R ChemPharm) a vedoucím prodeje u Tudapetrol.
- 46 Pokud jde o obchodní vazby mezi H&R a Tudapetrol, Komise v bodě 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že Tudapetrol je podnikem pro uvádění parafinových vosků a parafinového gáče H&R na trh a jejich distribuci.
- 47 Je proto třeba konstatovat, že důvody, ze kterých Komise Tudapetrol a skupinu H&R často společně označovala jako „H&R/Tudapetrol“, jasně vyplývají z napadeného rozhodnutí.
- 48 Zadruhé je třeba zkoumat, zda napadené rozhodnutí obsahuje dostatečné odůvodnění, pokud jde o chování přičítané k tíži společností skupiny H&R a Tudapetrol.
- 49 V bodě 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise popsala fungování částí protiprávního jednání týkajícího se parafinových vosků (hlavní část a druhá část protiprávního jednání). Podle něho se zástupci zúčastněných podniků pravidelně scházeli na „technických schůzkách“. Tyto schůzky „se vždy dělily na dvě části: počáteční diskusi týkající se technických otázek, po níž následovaly diskuse protisoutěžní povahy týkající se mimo jiné stanovení ceny, rozdělení trhů a zákazníků (v některých případech) a výměny a zpřístupňování citlivých obchodních informací, jako jsou aktuální a budoucí cenové politiky, zákazníci, výrobní kapacity a objemy prodejů“.
- 50 V bodech 381 a 610 odůvodnění a poznámce pod čarou 625 napadeného rozhodnutí Komise odděleně stanovila, na jedné straně ohledně Tudapetrol a na druhé straně ohledně společností patřících do skupiny H&R, počátek, konec a dobu trvání účasti na protiprávním jednání. Podle napadeného rozhodnutí se tak H&R ChemPharm účastnila protiprávního jednání od 1. července 2001 do 28. dubna 2005, tedy po dobu tří let a devíti měsíců, a SRS od 22. února 2001 do 1. července 2001, tedy po dobu tří měsíců. Účast společností Hansen & Rosenthal a H&R Wax Company Vertrieb trvala od 1. ledna 2001 do 28. dubna 2005, tedy po dobu čtyř let a tří měsíců. Tudapetrol se na protiprávním jednání podílela od 24. března 1994 do 30. června 2002, tedy po dobu osmi let a tří měsíců. Komise rovněž uvedla, že při zkoumání doby trvání účasti na protiprávním jednání byla rozhodující skutečností období, během nichž p. W., p. H. a p. G. zastávali funkce ve společnostech činěných odpovědnými za protiprávní jednání, jakož i známá přítomnost uvedených osob na technických schůzkách. Komise v tomto ohledu odkázala na přílohu napadeného rozhodnutí.
- 51 V příloze napadeného rozhodnutí Komise identifikovala čtrnáct technických schůzek, kterých se, podle důkazů, které měla k dispozici, „H&R/Tudapetrol“ účastnila v průběhu období účasti na protiprávním jednání konstatovaném vůči společnosti H&R ChemPharm (od 1. července 2001 do 28. dubna 2005). V poznámkách pod čarou týkajících se těchto schůzek Komise identifikovala zaměstnance společnosti H&R ChemPharm účastnícího se schůzky, v daném případě pana G., a uvedla důkaz prokazující jeho účast.
- 52 Z napadeného rozhodnutí tak v kontextu jeho přijetí jasně vyplývá, že žalobkyni jsou kladeny za vinu pouze technické schůzky, u nichž byla v dokumentech, které má Komise k dispozici, označena přítomnost „H&R/Tudapetrol“ a kterých se zúčastnil pan G., zaměstnanec žalobkyně.

- 53 Zatřetí je nicméně třeba zkoumat období od 1. července 2001 do 30. června 2002, pro které Komise konstatovala odpovědnost jak H&R ChemPharm, tak Tudapetrol.
- 54 V tomto ohledu je třeba připomenout (viz bod 50 výše), že při vymezení doby trvání účasti na protiprávním jednání byla rozhodující skutečností zohledněnou Komisí období, během nichž p. W., p. H. a p. G. zastávali funkce ve společnostech činěných odpovědnými za protiprávní jednání. Komise uvedla v příloze napadeného rozhodnutí, že entita „H&R/Tudapetrol“ byla v období od 1. července 2001 do 30. června 2002 na technických schůzkách zastoupena p. G. a p. H. V bodě 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž uvedla, že pan G. byl během tohoto období vedoucím prodeje u společnosti H&R Wax Company Vertrieb a manažerem výroby u společnosti H&R ChemPharm, zatímco pan H. byl zaměstnancem oddělení prodeje a marketingu u Tudapetrol (1997-2002) a zároveň vedoucím prodeje u společnosti H&R Wax Company Vertrieb (od roku 2001 a ještě k okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí).
- 55 Z napadeného rozhodnutí tak jasně vyplývá, že Komise dotyčným společností kladla za vinu pouze období protiprávního jednání, během nichž se jejich příslušní zaměstnanci účastnili technických schůzek, a že důvodem konstatování paralelní odpovědnosti během období od 1. července do 31. června 2002 byla skutečnost, že osoby, které se zúčastnily těchto schůzek, zastávaly funkce jak u Tudapetrol, tak ve společnostech patřících do skupiny H&R, zvláště u žalobkyně.
- 56 Začtvrté je třeba zkoumat argumenty žalobkyně vznesené v replice, ve kterých uvádí, že pouhý odkaz na pracovní poměr mezi ní a panem G. nemůže představovat dostatečné odůvodnění, jelikož žalobkyně „nic nevyráběla ani neprodávala“, jelikož byl pan G. manažerem výroby, a nikoli obchodním manažerem a u žalobkyně pracoval jen na 30% úvazek.
- 57 V tomto ohledu je třeba uvést, že tvrzení žalobkyně, podle kterého „nic nevyrábí ani neprodává“, je v rozporu s jejími vlastními prohlášeními v průběhu správního řízení. Dopis žalobkyně ze dne 8. prosince 2005 je doprovázen seznamem „výrobců parafínů/mikrovosků v Evropě“, ve kterém je mimo jiné uvedena rovněž ona. Ve svém dopise ze dne 15. prosince 2006 prohlásila, že „H&R ChemPharm je pouze výrobním podnikem a proto neprodává parafíny třetím osobám“. Kromě toho v dopise ze dne 31. ledna 2008 žalobkyně uvádí, že obraty společností Hansen & Rosenthal a H&R Wax Company Vertrieb GmbH jsou „zcela převažujícím způsobem dosaženy distribucí produktů společnosti H&R ChemPharm“.
- 58 Pokud jde o funkce pana G., žalobkyně v dopise ze dne 19. ledna 2007 uvedla, že byl „rozhraním mezi výrobou a distribucí“, protože vykonával dvojí funkci, totiž funkci manažera výroby a funkci Sales Managera. Podle téhož dopisu byla tato dvojí funkce stanovena v pracovní smlouvě uzavřené se žalobkyní.
- 59 Z toho vyplývá, že tvrzení žalobkyně, pokud jde o neexistenci výroby H&R ChemPharm a neexistenci zapojení pana G. do distribuce parafínových vosků, nejsou skutkově podložena. Kromě toho mu skutečnost, že byl u žalobkyně zaměstnán pouze na 30% pracovní úvazek, nemohla bránit v ovlivňování jejího obchodního chování ve světle informací získaných na technických schůzkách. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je tudíž v souladu s údaji žalobkyně ve správním řízení a umožňuje pochopit, z jakých důvodů Komise odvodila odpovědnost žalobkyně za protiprávní jednání z pracovního poměru mezi ní a panem G.
- 60 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba dojít k závěru, že napadené rozhodnutí, ve svém celku a v kontextu svého přijetí, obsahuje dostatečné odůvodnění, pokud jde o skutečnosti zakládající protiprávní jednání, které byly přičteny k tíži žalobkyně, a že umožňuje odlišit je od skutečností kladených za vinu Tudapetrol.

- 61 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumentem žalobkyně, podle kterého nemůže být požadováno, aby hledala odůvodnění napadeného rozhodnutí v poznámkách pod čarou a v jeho přílohách, a takto rekonstruovala logiku vedoucí Komisi k tomu, že jí přičetla odpovědnost za některá období.
- 62 Vzhledem k velkému množství informací a posouzení podporujících rozhodnutí uložit pokuty mnoha společnostem, z nichž má každá právo na dostatečné odůvodnění, pokud jde o skutečnosti, které se jí týkají, totiž nemůže být Komisi vytýkáno, že odůvodnění rozhodnutí uspořádala na několika úrovních. Zvláště Komise neporušuje žádné právní pravidlo tím, že v textu uvede pouze hlavní úvahy, na nichž je rozhodnutí založeno, jakož i úvahy vztahující se ke zvláštním argumentům vzneseným dotčenými podniky v jejich odpovědích na oznámení námitek, a umístí podrobné údaje nebo vysvětlující úvahy a odkazy na důkazy do poznámek pod čarou nebo do přílohy rozhodnutí.
- 63 Je třeba dodat, že Komise již použila označení „H&R/Tudapetrol“ v oznámení námitek, zejména v kontextu zkoumání důkazů a ve shrnující tabulce ukazující přítomnost zúčastněných podniků na jednotlivých technických schůzkách, kdežto doba trvání účasti na protiprávním jednání byla pro H&R a Tudapetrol stanovena odděleně. Žalobkyně však tento přístup nezpochybnila v odpovědi na oznámení námitek, kterou předložila společně s Tudapetrol a ostatními společnostmi patřícími do skupiny H&R, navzdory skutečnosti, že oznámení námitek bylo zasláno každé společnosti samostatně. Navíc v uvedené odpovědi H&R a Tudapetrol rovněž ve své argumentaci systematicky použily označení „H&R/Tudapetrol“, s výjimkou bodu 2.7.2, který obsahuje pasáž, v níž bylo tvrzeno, že protiprávní jednání spáchané Tudapetrol je promlčené, protože Tudapetrol údajně ukončila svou činnost týkající se parafinových vosků dne 1. května 2000. Za těchto podmínek žalobkyně nemůže Komisi platně vytýkat, že neposkytla podrobnější odůvodnění, pokud jde o dotčené aspekty.
- 64 Zadruhé je třeba zkoumat výhradu vycházející z porušení článku 81 ES.
- 65 Zaprvé je třeba zkoumat použití společného označení „H&R/Tudapetrol“ Komisí v napadeném rozhodnutí.
- 66 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Komise v napadeném rozhodnutí poukázala na osobní vazby mezi Tudapetrol a H&R, které nejsou žalobkyní zpochybněny.
- 67 Mimoto z úryvků poznámek a zápisů, které má Komise, a z prohlášení účastníků kartelové dohody, citovaných v napadeném rozhodnutí, jakož i ze spisu obsahujícího všechny důkazy, ke kterým měla žalobkyně přístup před přijetím napadeného rozhodnutí, vyplývá, že ostatní účastníci protiprávního jednání často odkazovali na společnou entitu „SRS/Tudapetrol“ nebo „H&R/Tudapetrol“ nebo jinak v kontextu protiprávního jednání spojovali Tudapetrol a skupiny patřící do skupiny H&R. Proto je třeba uvést, že časté použití společného označení „H&R/Tudapetrol“ Komisí odpovídá rovněž vnímání ostatních účastníků kartelové dohody.
- 68 Dále Komise rovněž poukázala na vertikální vztah mezi skupinou H&R a Tudapetrol.
- 69 Žalobkyně nezpochybnila, že Tudapetrol byla „podnikem pro uvádění parafinových vosků a parafinového gáče H&R na trh a jejich distribuci“, takže existovala vertikální vazba mezi oběma podniky. Z této vertikální vazby vyplývá, že oba podniky sdílely obchodní zájem směřující k maximalizaci zisků týkajících se výrobků z parafinových vosků, jimi vyráběných nebo jimi uváděných na trh. Tomuto zájmu odpovídala účast na dotčeném protiprávním jednání, jehož předmětem bylo mimo jiné stanovení cen, umožňující tak dosažení ziskových marží přesahujících ziskové marže, kterých by bylo možné dosáhnout ve volné hospodářské soutěži. Navíc vzhledem k tomu, že parafinové vosky prodávané ze strany Tudapetrol byly vyráběny skupinou H&R, mohla uvedená vertikální vazba posílit dojem ostatních účastníků kartelové dohody, že tyto dva podniky byly úzce spojeny, takže je vnímali jako jednu entitu, což ostatně vyplývá z dokumentů, které má Komise k dispozici.

- 70 Z toho vyplývá, že Komise právem mohla zmínit vertikální vazbu mezi Tudapetrol a skupinou H&R mezi skutečnostmi odůvodňujícími použití společného označení „H&R/Tudapetrol“ v některých částech napadeného rozhodnutí.
- 71 Konečně je třeba připomenout, že společnosti patřící do skupiny H&R a Tudapetrol společně předložily svou odpověď na oznámení námitek. Komise proto sledovala logický přístup, když jimi vznesené argumenty označila za argumenty „H&R/Tudapetrol“.
- 72 Proto vzhledem k osobním vazbám mezi oběma podniky, vnímání jiných účastníků kartelové dohody, jakož i vertikální vazbě mezi Tudapetrol a H&R a společné odpovědi na oznámení námitek, je třeba dojít k závěru, že Komise neporušila článek 81 ES, když při zkoumání některých aspektů protiprávního jednání použila společné označení „H&R/Tudapetrol“.
- 73 Zadruhé je třeba připomenout, že Komise přičetla k tíži žalobkyně pouze technické schůzky, kterých se podle posouzení dokumentace, kterou měla k dispozici, účastnila osoba zastávající funkci u H&R ChemPharm (viz body 45 až 52 výše). Přítomnost zaměstnance nebo jiných zástupců na protisoutěžních schůzkách je skutkovou okolností, která Komisi umožňuje konstatovat odpovědnost podniku za porušení článku 81 ES. Podle judikatury totiž pravomoc Komise uložit sankci podniku, pokud se dopustil protiprávního jednání, předpokládá pouze protiprávní jednání osoby, která je obecně oprávněna jednat na účet podniku (rozsudky Tribunálu ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise, T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Recueil, s. II-1181, bod 277; ze dne 15. prosince 2010, E.ON Energie v. Komise, T-141/08, Sb. rozh. s. II-5761, bod 258, rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, Recueil, s. 1825, bod 97).
- 74 Komise proto tím, že použila společné označení „H&R/Tudapetrol“ v některých částech posouzení obsaženého v napadeném rozhodnutí, přestože uváděla, že účast na technických schůzkách byla přičtena k tíži žalobkyně z důvodu přítomnosti jednoho z jejích zaměstnanců na uvedených schůzkách, neporušila článek 81 ES.
- 75 Jelikož žalobkyně neprokázala ani porušení povinnosti uvést odůvodnění ani porušení článku 81 ES, je třeba zamítnout první část prvního žalobního důvodu.

K druhé části, vycházející z porušení práva na obhajobu

- 76 Žalobkyně tvrdí, že jelikož odůvodnění napadeného rozhodnutí nerozlišuje mezi jednáními kladenými za vinu jí a jednáními přičítanými Tudapetrol, neumožňuje identifikovat skutečné chování, které je jí vyčítáno. Její možnosti předložit důkazy ve svůj prospěch jsou proto údajně omezené. Vzhledem k tomu, že je činěna spoluodpovědnou za všechna jednání Tudapetrol, musela by tedy k prokázání své nevinu vyvrátit všechny skutkové výhrady vznesené vůči Tudapetrol, pokud jde o období její účasti na kartelové dohodě.
- 77 Podle ustálené judikatury, dodržení práva na obhajobu vyžaduje, aby dotyčnému podniku bylo v průběhu správního řízení umožněno užitečně vyjádřit své stanovisko k existenci a relevanci tvrzených skutečností a k dokumentům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o existenci protiprávního jednání (rozsudky Soudního dvora Musique Diffusion française a další v. Komise, bod 76 výše, bod 10; ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, bod 66, a ze dne 25. ledna 2007, Dalmine v. Komise, C-407/04 P, Sb. rozh. s. I-829, bod 44).
- 78 Nařízení č. 1/2003 v čl. 27 odst. 1 stanoví, že oznámení námitek zaslané stranám musí jasným způsobem uvádět veškeré podstatné skutečnosti, o které se Komise v této fázi řízení opírá, aby bylo dotčeným osobám umožněno skutečně zjistit, jaké chování jim Komise vytýká, a aby se mohly účinně

obhajovat, než Komise přijme konečné rozhodnutí. Takové oznámení námitek představuje procesní záruku uplatňující základní zásadu práva Unie, jež vyžaduje dodržování práva na obhajobu během celého řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2009, Papierfabrik August Koehler a další v. Komise, C-322/07 P, C-327/07 P a C-338/07 P, Sb. rozh. s. I-7191, bod 35, a rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2011, Elf Aquitaine v. Komise, T-299/08, Sb. rozh. s. II-2149, bod 135).

- 79 Tato zásada především vyžaduje, aby oznámení námitek zaslané podniku, kterému Komise zamýšlí uložit sankci za porušení pravidel hospodářské soutěže, obsahovalo takové základní skutečnosti uplatňované vůči tomuto podniku, jako jsou vytýkané skutkové okolnosti, jejich kvalifikaci a důkazy, o něž se Komise opírá, aby mohl uvedený podnik užitečně uplatnit své argumenty v rámci správního řízení, které bylo proti němu zahájeno (viz rozsudek Papierfabrik August Koehler a další v. Komise, bod 78 výše, bod 36 a citovaná judikatura).
- 80 Oznámení námitek musí zejména jednoznačně uvádět právnickou osobu, které mohou být pokuty uloženy, přičemž této osobě musí být určeno a musí uvádět, na základě jakého postavení jsou jí tvrzené skutečnosti vytýkány (rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2011, Elf Aquitaine v. Komise, bod 78 výše, bod 137; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Papierfabrik August Koehler a další v. Komise, bod 78 výše, body 37 a 38).
- 81 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že Komise dopisem ze dne 29. května 2007 zaslala žalobkyni oznámení námitek.
- 82 V bodě 104 oznámení námitek Komise již předložila tabulku obsaženou v bodě 124 odůvodnění a v příloze napadeného rozhodnutí uvádějící podle jejích informací schůzky, kterých se entita „H&R/Tudapetrol“ účastnila.
- 83 Komise rovněž uvedla, v bodech 2 a 257 oznámení námitek, jakož i v poznámce pod čarou 493 pod uvedeným bodem 257, že hodlá konstatovat odpovědnost společnosti H&R ChemPharm pro období od 1. července 2001 do 28. dubna 2005 za porušení článku 81 ES spočívající v dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě týkajících se stanovení cen a výměny a zpřístupňování citlivých obchodních informací dotýkajících se trhu parafinových vosků. Komise tam rovněž uvedla, že při vymezení doby trvání účasti na protiprávním jednání rozhodující skutečností byla období, během nichž p. W., p. H. a p. G. zastávali funkce ve společnostech považovaných za odpovědné za protiprávní jednání. V bodě 31 oznámení námitek Komise již uvedla doby zaměstnaneckých poměrů a funkcí zastávaných těmito třemi osobami, stejně jako v bodě 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Kromě toho v úvahách obsažených pod nadpisem „4.2 Podrobné informace o technických schůzkách“ jsou uvedeny důkazy zohledněné Komisí pro každou z technických schůzek.
- 84 Z oznámení námitek tedy jasně vyplývá, že jedinými technickými schůzkami, které byly zohledněny a přičteny k tíži společnosti H&R ChemPharm, byly schůzky, kterých se účastnil jeden z jejích zaměstnanců. Žalobkyně tak nemůže platně tvrdit, že jí oznámení námitek neumožnilo identifikovat chování, které jí bylo vytýkáno, a že musela k prokázání své nevinny vyvrátit všechny skutkové výhrady vznesené vůči Tudapetrol.
- 85 Pro úplnost je třeba připomenout, že Tudapetrol a společnosti skupiny H&R společně odpověděly na oznámení námitek, a to navzdory skutečnosti, že oznámení námitek bylo zasláno samostatně každé z těchto společností. Kromě toho Tudapetrol a společnosti skupiny H&R použily ve své odpovědi společné označení „H&R/Tudapetrol“. Žalobkyně netvrdila, že toto označení způsobilo nemožnost hájit se proti výhradám vzneseným pouze proti ní.
- 86 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba zamítnout druhou část prvního žalobního důvodu, a tudíž první žalobní důvod v plném rozsahu.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 81 ES z důvodu neexistence důkazu protiprávního jednání spáchaného žalobkyní

- 87 Druhý žalobní důvod, předložený podpůrně, se dělí na dvě části. V první části žalobkyně uvádí, že Komise neshromáždila dostatek důkazů k prokázání její osobní odpovědnosti. Ve druhé části žalobkyně uvádí, že její odpovědnost nelze vyvodit ani z důkazů proti jiným společnostem náležejícím do skupiny H&R.

K první části, týkající se neexistence důkazů prokazujících přímou odpovědnost žalobkyně

- 88 Podle žalobkyně Komise neprokázala, že se osobně dopustila protiprávního jednání.
- 89 Zaprvé Komise údajně při posouzení důkazů nezohlednila skutečnost, že ji nečinila odpovědnou za dvě části jediného protiprávního jednání, totiž rozdělení zákazníků a trhů (druhá část protiprávního jednání) části týkající se německého trhu parafinového gáče (složka protiprávního jednání týkající se parafinového gáče). Podle bodu 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí byla proti ní uplatněna pouze hlavní část protiprávního jednání, tedy stanovení ceny a výměna citlivých obchodních informací na trhu parafinových vosků. Proto se žalobkyně domnívá, že provedení důkazů Komisí mělo být uskutečněno přesněji, aby byly identifikovány důkazy, které se žalobkyně týkají, a aby bylo zabráněno tomu, že proti ní budou použity důkazy, které mohou prokázat protiprávní jednání spáchaná pouze třetími osobami.
- 90 Zadruhé, pokud jde o konstatované období protiprávního jednání, od 1. července 2001 do 28. dubna 2005, údajně žádný zaměstnanec žalobkyně pro ni aktivně pracující se neúčastnil protisoutěžních schůzek. Pan G., který byl u žalobkyně „manažerem výroby“ od roku 2001, nevykonával funkce v obchodním oddělení. Byl u ní zaměstnán na 30 % pracovní úvazek. Jeho úkol jakožto jednoho ze tří manažerů výroby u žalobkyně spočíval ve vývoji chemicky nově složených parafinových výrobků a voskových emulzí. To nezahrnovalo žádný úkol ani odpovědnost spojenou s obchodní činností žalobkyně ani *a fortiori* jejím zastupováním. V tomto ohledu žalobkyně jako důkaz nabízí svědectví svého jednatele, pana S.
- 91 Podle žalobkyně bylo v dopise ze dne 19. ledna 2007 uvedeno, že pan G. byl „sales managerem“ (osobou odpovědnou za prodej) společnosti H&R Wax Company Vertrieb, společnosti odlišné od žalobkyně. Popírá, že H&R Wax Company Vertrieb byla její distribuční společností. Tato společnost byla údajně právně samostatná a žalobkyně v ní nevlastnila obchodní podíl ani vůči ní neměla řídicí pravomoc. Žalobkyně rovněž popírá, že H&R Wax Company Vertrieb měla postavení společníka nebo že by vůči ní disponovala „zvláštními právy kontroly“. Žalobkyni proto údajně nelze přičítat odpovědnost společnosti H&R Wax Company Vertrieb.
- 92 Navíc podle žalobkyně Komise neprokázala, že pan G. jednal při účasti na technických schůzkách za ni. Proto obecně podle ní neexistuje žádný důkaz o osobní účasti žalobkyně na protiprávním jednání.
- 93 Zatřetí žalobkyně uvádí, že i v případě, že by Tribunál měl za to, že pan G. byl jejím zástupcem na technických schůzkách, Komise každopádně nepředložila důkaz o porušení článku 81 ES spáchaném žalobkyní. V tomto ohledu žalobkyně předkládá podrobnou analýzu týkající se každé z technických schůzek, na kterých byla H&R, podle napadeného rozhodnutí, přítomna.

– K pojmům dohoda a jednání ve vzájemné shodě

- 94 Podle čl. 81 odst. 1 ES jsou se společným trhem neslučitelné, a proto zakázané, veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu.

- 95 Aby existovala dohoda ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES, postačuje, aby dotčené podniky vyjádřily svou společnou vůli chovat se na trhu určitým způsobem (rozsudky Tribunálu ze dne 17. prosince 1991, Hercules Chemicals v. Komise, T-7/89, Recueil, s. II-1711, bod 256, a ze dne 20. března 2002, HFB a další v. Komise, T-9/99, Recueil, s. II-1487, bod 199).
- 96 Lze se domnívat, že dohoda ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES je uzavřena, jakmile existuje shoda vůle k omezení hospodářské soutěže jako takovému, i když konkrétní prvky zamýšleného omezení jsou ještě předmětem jednání (rozsudek Tribunálu ze dne 16. června 2011, Heineken Nederland a Heineken v. Komise, T-240/07, Sb. rozh. s. II-3355, bod 45; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek HFB a další v. Komise, bod 95 výše, body 151 až 157 a 206).
- 97 Pojem „jednání ve vzájemné shodě“ se vztahuje na formy koordinace mezi podniky, která ač nedospěla až k uzavření dohody ve vlastním slova smyslu, vědomě nahrazuje rizika hospodářské soutěže praktickou spoluprací mezi podniky (rozsudky Soudního dvora ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Participazioni, C-49/92 P, Recueil, s. I-4125, bod 115, a Hüls v. Komise, C-199/92 P, Recueil, s. I-4287, bod 158).
- 98 V tomto ohledu čl. 81 odst. 1 ES brání jakýmkoliv přímým nebo nepřímým kontaktům mezi hospodářskými subjekty, které jsou takové povahy, že buď ovlivňují tržní jednání skutečných nebo potenciálních soutěžitelů, nebo odhalují takovému soutěžiteli tržní jednání, ke kterému je dotčený hospodářský subjekt rozhodnut nebo které zamýšlí na trhu přijmout, jestliže je účelem nebo důsledkem těchto kontaktů omezení hospodářské soutěže (rozsudek Heineken Nederland a Heineken v. Komise, bod 96 výše, bod 47, rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 97 výše, body 116 a 117).
- K zásadám hodnocení důkazů
- 99 Podle judikatury je Komise povinna předložit důkaz protiprávního jednání, které konstatuje a právně dostačujícím způsobem prokázat skutečnosti zakládající protiprávní jednání (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 58; viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2006, Dresdner Bank a další v. Komise, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP a T-61/02 OP, Sb. rozh. s. II-3567, bod 59 a citovaná judikatura).
- 100 Co se týče rozsahu soudního přezkumu, podle ustálené judikatury, pokud je Tribunálu předložena žaloba na neplatnost rozhodnutí vydaného podle čl. 81 odst. 1 ES, musí Tribunál obecně provést úplný přezkum otázky, zda jsou splněny podmínky pro použití čl. 81 odst. 1 ES, či nikoli (viz rozsudek Tribunálu ze dne 26. října 2000, Bayer v. Komise, T-41/96, Recueil, s. II-3383, bod 62 a citovaná judikatura).
- 101 Má-li v této souvislosti soud pochybnosti, musí být tato skutečnost ku prospěchu podniku, jemuž je určeno rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání. Soudce tedy nemůže učinit závěr, že Komise z právního hlediska dostačujícím způsobem prokázala existenci předmětného protiprávního jednání, jestliže má o této otázce stále ještě pochybnosti, zejména v rámci žaloby směřující ke zrušení rozhodnutí, jímž se ukládá pokuta (rozsudky Tribunálu Dresdner Bank a další v. Komise, bod 99 výše, bod 60, a ze dne 12. července 2011, Hitachi a další v. Komise, T-112/07, Sb. rozh. s. II-3871, bod 58).
- 102 V této posledně uvedené situaci je totiž nezbytné zohlednit zásadu presumpce neviny, jak vyplývá zejména z čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, která je součástí základních práv, jež představují obecné zásady práva Evropské unie. S ohledem na povahu dotčených protiprávních jednání a na povahu a stupeň přísnosti souvisejících sankcí se zásada presumpce neviny použije zejména na řízení o porušení pravidel

hospodářské soutěže uplatnitelných na podniky, v rámci kterých může být rozhodnuto o pokutách či penále (rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 59; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Dresdner Bank a další v. Komise, bod 99 výše, bod 61 a citovaná judikatura).

- 103 Komise tedy musí předložit přesné a shodující se důkazy, aby prokázala existenci protiprávního jednání. Nicméně je třeba zdůraznit, že není nutné, aby každý z důkazů předložených Komisí odpovídal těmto kritériím se zřetelem na každý prvek protiprávního jednání. Stačí, aby tomuto požadavku odpovídal soubor nepřímých důkazů, na něž se orgán odvolává, posuzovaný jako celek (viz rozsudek Dresdner Bank a další v. Komise, bod 99 výše, body 62 a 63 a citovaná judikatura).
- 104 Nepřímé důkazy, kterých se Komise v napadeném rozhodnutí dovolává, aby prokázala porušení čl. 81 odst. 1 ES podnikem, musí být posuzovány nikoliv izolovaně, ale jako celek (viz rozsudek Tribunálu 8. července 2008, BPB v. Komise, T-53/03, Sb. rozh. s. II-1333, bod 185 a citovaná judikatura).
- 105 Rovněž je třeba podotknout, že Komise je v praxi často povinna prokázat existenci protiprávního jednání za podmínek, které jsou pro plnění této úlohy nepříznivé, pokud od doby vzniku skutečností zakládajících protiprávní jednání mohlo uplynout několik let a s Komisí aktivně nespolupracovalo několik vyšetřovaných podniků. Komisi sice nevyhnutelně přísluší prokázat, že protiprávní dohoda o rozdělení trhů byla uzavřena, avšak bylo by přehnané požadovat, aby mimoto podala důkaz o specifickém mechanismu, kterým mělo být tohoto cíle dosaženo. Pro podnik, který je odpovědný za protiprávní jednání, by totiž bylo příliš jednoduché vyhnout se jakékoli sankci, pokud by mohl argumentovat nejasnou povahou informací uvedených ve vztahu k fungování protiprávní dohody i přesto, že jsou existence dohody a její protisoutěžní cíl dostatečně prokázány. Podniky se v takové situaci mohou účinně bránit, pokud mají příležitost se vyjádřit ke všem důkazům, které Komise vůči nim uplatňuje (rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2004, JFE Engineering a další v. Komise, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Sb. rozh. s. II-2501, bod 203).
- 106 Pokud jde totiž o důkazy, které mohou být uplatněny k prokázání porušení článku 81 ES, v právu Unie platí zásada volného hodnocení důkazů (rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2004, Dalmine v. Komise, T-50/00, Sb. rozh. s. II-2395, bod 72, a Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 64).
- 107 Co se týče důkazní hodnoty jednotlivých důkazů, jediným kritériem pro hodnocení předložených důkazů je jejich hodnověrnost (rozsudek Dalmine v. Komise, bod 106 výše, bod 72).
- 108 Podle pravidel obecně platných v oblasti dokazování závisí hodnověrnost, a tudíž důkazní hodnota dokumentu, na jeho původu, okolnostech jeho vypracování, na osobě, které je určen, a na jeho obsahu (rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2000, Cimenteries CBR a další v. Komise, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Recueil, s. II-491, body 1053 a 1838, a Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 70).
- 109 Jestliže se však Komise pro učinění závěru o existenci protiprávního jednání opírá pouze o chování dotčených podniků na trhu, postačuje, aby tyto podniky prokázaly existenci okolností, které poskytují jiné vysvětlení skutkového stavu zjištěného Komisí, a umožňují tak nahradit vysvětlení skutkového stavu, které Komise použila k závěru, že došlo k porušení pravidel hospodářské soutěže Unie, jiným přijatelným vysvětlením skutkového stavu (v tomto smyslu viz rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 105 výše, bod 186).
- 110 Naproti tomu v případech, v nichž Komise vychází z listinných důkazů, musí dotyčné podniky nejen předložit přijatelné alternativní vysvětlení ve vztahu k tezi zastávané Komisí, ale rovněž namítat, že důkazy, které byly v napadeném rozhodnutí použity k prokázání existence protiprávního jednání, jsou nedostatečné (rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 105 výše, bod 187). Takové provádění důkazů neporušuje zásadu presumpce nevinoty (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 8. července 1999, Montecatini v. Komise, C-235/92 P, Recueil, s. I-4539, bod 181).

- 111 Vzhledem k tomu, že zákaz protisoutěžních dohod je obecně známou skutečností, nelze po Komisi požadovat, aby předložila písemnosti výslovně potvrzující navázání kontaktů mezi dotčenými hospodářskými subjekty. Mělo by být v každém případě možné doplnit útržkovité a rozptýlené poznatky, jimiž Komise může disponovat, dedukcí umožňující rekonstruovat relevantní okolnosti. Existenci protisoutěžního jednání nebo dohody tedy lze dovodit z určitých shod okolností a indicií, které mohou, jsou-li nahlíženy vcelku, při neexistenci jiného soudržného vysvětlení představovat důkaz porušení pravidel hospodářské soutěže (rozsudek Aalborg Portland a další v. Komise, bod 77 výše, body 55 až 57, rovněž viz rozsudek Dresdner Bank a další v. Komise, bod 99 výše, body 64 a 65 a citovaná judikatura).
- 112 Při posouzení důkazní hodnoty listinných důkazů je třeba přiznat velký význam okolnosti, že dokument byl vyhotoven v bezprostřední souvislosti se skutkovými okolnostmi (rozsudky Tribunálu ze dne 11. března 1999, Ensidesa v. Komise, T-157/94, Recueil, s. II-707, bod 312, a ze dne 16. prosince 2003, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied a Technische Unie v. Komise, T-5/00 a T-6/00, Recueil, s. II-5761, bod 181) nebo přímým svědkem těchto okolností (rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 105 výše, bod 207).
- 113 Chybějící datum nebo podpis dokumentu nebo skutečnost, že je špatně čitelný, tomuto dokumentu neodebírá veškerou důkazní sílu, zvláště pokud lze s dostatečnou jistotou určit jeho původ, pravděpodobné datum jeho vzniku a jeho obsah (rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2006, FNCBV v. Komise, T-217/03 a T-245/03, Sb. rozh. s. II-4987, bod 124; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. března 1992, Shell v. Komise, T-11/89, Recueil, s. II-757, bod 86).
- 114 Ze zásady volného hodnocení důkazů vyplývá, že i když se neexistence listinných důkazů může zdát v rámci celkového posouzení souboru nepřímých důkazů uplatněného Komisí jako relevantní, sama o sobě neumožňuje dotyčnému podniku zpochybnit tvrzení Komise tím, že předloží alternativní vysvětlení skutkového stavu. Tak je tomu pouze v případě, kdy důkazy předložené Komisí neumožňují prokázat existenci protiprávního jednání jednoznačně a vyžadují výklad (rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 65; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2007, Coats Holdings a Coats v. Komise, T-36/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 74).
- 115 Dále žádné ustanovení ani žádná obecná zásada práva Unie Komisi nezakazuje, aby vůči podniku použila prohlášení jiných podniků, kterým vytýká účast na kartelové dohodě. Kdyby tomu tak nebylo, bylo by důkazní břemeno Komise spočívající v prokázání jednání porušujícího článek 81 ES neunesitelné a neslučitelné s úlohou dohledu nad řádným uplatňováním těchto ustanovení, která je Komisi svěřena Smlouvou o ES (rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 105 výše, bod 192, a Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 67).
- 116 Pokud jde o prohlášení, zvláště vysokou důkazní hodnotu je možné přiznat těm, která jsou zaprvé hodnověrná, zadruhé byla učiněna jménem podniku, zatřetí je učinila osoba vázaná služební povinností jednat v zájmu tohoto podniku, začtvrté nejsou v zájmu osoby, která je učinila, zapáté pochází od přímého svědka okolností, které jsou v těchto prohlášeních vylíčeny, a zašesté byla poskytnuta písemně, rozhodným způsobem a po zralé úvaze (rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 71; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 105 výše, body 205 až 210).
- 117 Nicméně prohlášení podniku, kterému je vytýkána účast na kartelové dohodě, jehož správnost je popírána několika ostatními dotčnými podniky, nemůže být považováno za dostatečný důkaz existence protiprávního jednání spáchaného těmito podniky, aniž je podpořeno jinými důkazními materiály, a rozumí se, že vyžadovaný stupeň potvrzení může být nižší s ohledem na hodnověrnost dotčených prohlášení (rozsudky JFE Engineering a další v. Komise, bod 105 výše, body 219 a 220, a Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 68).

- 118 Mimoto přestože vzhledem k možnosti, že v projednávaném případě budou mít účastníci protiprávní kartelové dohody tendenci zmenšovat význam svého přispění k protiprávnímu jednání a zvyšovat význam takového přispění ostatních účastníků, je obecně namístě určitá nedůvěra k dobrovolným výpovědím těchto účastníků, nic to nemění na skutečnosti, že požadování výhody na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 za účelem získání osvobození od pokuty nebo snížení její částky nutně nevede k podnětu předložit zkreslené důkazy o účasti dalších účastníků dotčené kartelové dohody. Jakákoliv snaha uvést Komisi v omyl by totiž mohla zpochybnit upřímnost a úplnost spolupráce žadatele, a tím ohrozit možnost, že získá úplnou výhodu z oznámení o spolupráci z roku 2002 (rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 101 výše, bod 72; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. listopadu 2006, Peróxidos Orgánicos v. Komise, T-120/04, Recueil, s. II-4441, bod 70).
- 119 Zvláště je třeba mít za to, že skutečnost, že osoba přizná, že se dopustila protiprávního jednání, čímž přizná existenci skutečností, které jdou nad rámec skutečností, které mohly být přímo dovozeny z předmětných dokumentů, *a priori* znamená, že se tato osoba – neexistují-li zvláštní okolnosti, které by mohly svědčit o opaku – rozhodla mluvit pravdu. Dále musejí být prohlášení, která jsou v rozporu se zájmy prohlašujícího, v zásadě považována za zvláště věrohodné důkazní materiály (rozsudky Tribunálu JFE Engineering a další v. Komise, bod 104 výše, body 211 a 212; ze dne 26. dubna 2007, Bolloré a další v. Komise, T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 a T-136/02, Sb. rozh. s. II-947, bod 166, a ze dne 8. července 2008, Lafarge v. Komise, T-54/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 59).
- 120 Výše uvedená judikatura je obdobně použitelná na článek 53 Dohody o EHP.

– K napadenému rozhodnutí

- 121 Nejprve je třeba připomenout, že se Komise v druhém bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí, nazvaném „Shrnutí protiprávního jednání“, domnívala, že se osoby, jimž je toto rozhodnutí určeno, podílely na jediném, komplexním a trvajícím porušování článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Hlavní část tohoto protiprávního jednání spočívala v „dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě týkajících se stanovení cen a výměny a vyzrazování citlivých obchodních informací“, týkajících se parafinových vosků. Tato hlavní část byla jedinou složkou protiprávního jednání, které se žalobkyně podle napadeného rozhodnutí účastnila. Některé jiné podniky, kterých se týkalo napadené rozhodnutí, se rovněž účastnily na jiných částech protiprávního jednání, totiž „rozdělení zákazníků nebo trhů“, pokud jde o parafinové vosky (druhá část protiprávního jednání), jakož i „parafinový gáč prodávaný konečným německým zákazníkům“ (složka protiprávního jednání týkající se parafinového gáče).
- 122 V napadeném rozhodnutí, v bodech „4. Popis událostí“ a „4.1 Základní zásady a fungování kartelové dohody“, popsala Komise v bodě 106 a následujících odůvodnění uvedeného rozhodnutí obsah praktik stanovení ceny takto:

„[...]

- (106) Technické schůzky byly vždy rozděleny do dvou částí: úvodní diskuse o technických otázkách, následovaná diskusí protisoutěžní povahy týkajícími se, mimo jiné, stanovení cen, rozdělení trhů a zákazníků (v některých případech), jakož i výměny a vyzrazování důvěrných obchodních informací, jako jsou současné a budoucí cenové politiky, zákazníci, výrobní kapacity a objemy tržeb.
- (107) Diskuse týkající se cen a potenciálního zvýšení cen se obvykle konaly na konci technických schůzek. Obvykle Sasol analyzovala diskuse týkající se ceny, pak však byly ceny a cenové strategie diskutovány všemi účastníky formou vyjádření všech zúčastněných [...] Diskuse se týkaly jak zvyšování cen a indikativních cen pro jednotlivé zákazníky a obecného zvyšování cen, jakož i minimálních cen a indikativních cen pro celý trh [...] Zvyšování cen bylo obvykle

dohodnuto v absolutních číslech a nikoli v procentech (například 60 [eur] za tunu pro plně rafinované parafínové vosky) [...] Minimální ceny nebyly dohodnuty pouze tehdy, když existovala dohoda o zvýšení cen, ale i v případě, kdy zvýšení cen nebylo uskutečnitelné (např. v období poklesu cen) [...]

[...]

- (109) Zástupci podniků si mimoto vyměňovali citlivé obchodní informace a vyzrazovali svou obecnou strategii [...]
- (110) Podniky byly, s výjimkou MOL, zastoupeny zástupci, kteří měli pravomoc určit cenovou strategii svého podniku a stanovit ceny pro jednotlivé zákazníky. [...]
- (111) Během většiny technických jednání se diskuse o cenách týkaly parafínových vosků obecně [...] a zřídka pouze konkrétních druhů parafínových vosků (jako plně rafinovaných parafínových vosků, polorafinovaných parafínových vosků, voskových směsí a speciálních vosků, pevných parafínových vosků nebo vosků ošetřených hydrofinišem). Kromě toho bylo všem podnikům jasné, že se ceny všech druhů parafínových vosků zvýší o stejnou částku nebo o stejné procento [...]

[...]

- (113) Výsledek technických schůzek byl zpravidla proveden oznámením zvýšení cen zákazníkům nebo zrušením stávajících cenových schémat [...] Ojedinelé případy podvodů nebo neuskutečnění byly probrány na následujících schůzkách [viz například body (149) a (157) odůvodnění]. Zpravidla se jedna ze zastoupených společností chopila iniciativy a začala zvyšovat své ceny. Obvykle se jednalo o společnost Sasol, která však někdy požádala jiného účastníka, aby začal. Krátce poté, co podnik zákazníkům oznámil svůj úmysl zvýšit ceny, reagovali na pohyb další dodavatelé a také oznámili zvýšení ceny [...] Osoby zastupující podniky na technických schůzkách informovaly druhé o krocích učiněných k provedení výsledků technických schůzek. Tyto informace byly předávány ústně [...] nebo zasláním kopie oznámení o zvýšení cen nebo zrušení dotýcných cen jednomu nebo všem dalším [zúčastněným] podnikům. Komise totiž zjistila, že taková oznámení byla mezi účastníky vyměňována. Byl zjištěn vzorek asi 150 dopisů tohoto druhu, které byly vyměňovány po dobu šesti týdnů po technických schůzkách [...] Rovněž bylo prohlášeno, že podle dohody zastoupené podniky neměly využívat uplatnění dohodnutého zvýšení ceny cen ke zvýšení vlastního tržního podílu [...] Toto prohlášení nebylo zpochybněno v odpovědích na oznámení námitek.“

¹²³ Pod nadpisem „4.2 Podrobné informace o technických schůzkách“ Komise nejprve předložila shrnující tabulku uvádějící místo a datum technických schůzek, jakož i přítomné podniky (bod odůvodnění 124 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Poté zkoumala dostupné důkazy pro každou z technických schůzek (body 126 až 177 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

¹²⁴ Pod nadpisem „5. Použití článku 81 [ES] v projednávané věci“ a „5.3 Povaha projednávaného porušení“, Komise uvedla zásady platné pro označení za protiprávní jednání, použitelné v projednávaném případě:

„5.3.1. Zásady [...]

(205)

[V] případě komplexního protiprávního jednání trvajícího dlouhou dobu není nezbytné, aby je Komise označila za [dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě]. Pojmy [dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě] jsou vágní a mohou se překrývat. Protisoutěžní chování se mohlo snadno čas od času měnit nebo jeho mechanismy mohly být upraveny nebo zesíleny, aby se zohlednil vývoj situace. Takové rozlišování se totiž dokonce může ukázat nemožným, jelikož protiprávní jednání může mít současně

charakteristiky každé formy zakázaného jednání, zatímco, posuzováno izolovaně, by některé z jeho projevů mohly být definovány tak, že spadají do jedné formy, spíše než do formy jiné. Bylo by však analyticky umělé dále dělit to, co jasně představuje provádění jednání majících jediný celkový cíl, na různé formy protiprávních jednání. Jedna kartelová dohoda tak může zároveň představovat zároveň dohodu i jednání ve vzájemné shodě. Článek 81 [ES] nestanoví zvláštní kvalifikaci pro komplexní protiprávní jednání typu, který je popsán v tomto rozhodnutí [...]

(206)

Za okolností, kdy mnoho členů kartelové dohody a jejich protisoutěžní chování může být v průběhu doby označeno za dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě (komplexní protiprávní jednání), nemusí Komise provést přesné hodnocení toho, do které kategorie každý typ chování patří [...]"

125 Poté, stále pod nadpisem „5.3 Povaha projednávaného porušení“, popsala Komise obsah protiprávního jednání takto:

„5.3.2 Použití

(210)

Na základě skutečností popsaných v kapitole 4 tohoto rozhodnutí bylo prokázáno, že se všechny podniky, kterých se týká toto řízení, účastnily koluzních činností týkajících se parafinových vosků a, co se týče společností uvedených v bodě 2 odůvodnění, parafinového gáče, [...] a že se pravidelně účastnily schůzek, během nichž byly projednávány následující záležitosti:

- 1) stanovení ceny [;]
- 2) [...] rozdělení zákazníků nebo rozdělení trhů [;]
- 3) vyzaření a výměna obchodně citlivých informací, zvláště o zákaznících, cenových tarifech, výrobních kapacitách a objemech tržeb [...]

5.3.2.2.

Stanovení cen

(240)

Body (98), (107), (126), (128), (131), (133), (135), (137), (139), (140), (142), (145), (147), (149), (152), (153), (156), (157), (163), (168), (174), (176) a (177) odůvodnění ukazují, že dotčené podniky stanovily minimální tarify a dohodly se na zvýšení cen („stanovení ceny“).

(241)

ExxonMobil, Repsol, Sasol a Shell potvrdily existenci praktik stanovení ceny [viz bod (107) odůvodnění] a znovu tuto informaci potvrdily na jednání, jakož i ve své písemné odpovědi na oznámení námitek.“

– K přičitatelnosti přítomnosti pana G. na technických schůzkách k tíži společnosti H&R ChemPharm

126 Žalobkyně uvádí, že přítomnost pana G. na technických schůzkách nemůže být přičítána k její tíži. Úkoly pana G. jakožto manažera výroby byly podle ní omezeny na vývoj nových výrobků, kromě obchodní činnosti nebo úkolů zastupování žalobkyně. Každopádně byl u ní zaměstnán jen na 30% pracovní úvazek.

127 Podle judikatury citované v bodě 73 výše pravomoc Komise uložit sankci podniku, pokud se dopustil protiprávního jednání, předpokládá pouze protiprávní jednání osoby, která je obecně oprávněna jednat na účet podniku.

128 Pokud jde o úkoly pana G., žalobkyně v dopise ze dne 19. ledna 2007 prohlásila:

„[Pan G.] zastával funkci manažera výroby u SRS od roku 1994 do 1. července 2001 a byl z tohoto důvodu zaměstnancem tohoto podniku. K 1. červenci 2001 přešel jeho pracovní poměr na společnost H&R Management & Service GmbH [nyní H&R ChemPharm]. V důsledku toho je [pan G.], od roku 2001 až doposud, zaměstnancem společnosti H&R ChemPharm [...] jakožto manažer výroby. [...] Od 1. ledna 2001 vykonává funkce Sales Managera společnosti H&R Wax Company Vertrieb, aniž by formálně byl jejím zaměstnancem. [...] Pan G. vykonává od roku 1999 dvojí funkci manažera výroby a Sales Managera. Jakožto manažer výroby představuje rozhraní mezi výrobou a distribucí. Vedle soustavného vyladování požadavků trhu s výrobními možnostmi, spočívají úkoly manažera výroby zejména v poskytování technické asistence zákazníkům pro používání výrobků. V této dvojí funkci má [pan G.] na starosti technické otázky zákazníků, a v týmu s [panem H.] rovněž obchodní otázky. Tato dvojí funkce je stanovena v pracovní smlouvě uzavřené se společností H&R ChemPharm.“

129 Kromě toho ve svém dopise ze dne 8. prosince 2005 žalobkyně prohlásila:

„Od vstupu [H&R ChemPharm] do odvětví parafínů v roce 1994 až do roku 2001 odpovídal [pan W.] za distribuci. [Pan W.] je v důchodu od konce roku 2001. S ohledem na plánovaný odchod [pana W.] přišel nejprve tuto službu posílit [pan H.] (od roku 1997), a poté v roce 1999 také [pan G.]. Tyto dvě osoby jsou stále odpovědné za distribuci parafínů.“

130 Zprv je třeba mít za to, že pan G. jakožto manažer výroby společnosti H&R ChemPharm byl oprávněn jednat ve jménu uvedené společnosti. Takový závěr je podpořen prohlášením žalobkyně, podle kterého jedním z úkolů pana G. bylo „poskytování technické asistence zákazníkům pro používání výrobků“, což znamená, že pan G. byl oprávněn jednat vůči zákazníkům jménem žalobkyně při výkonu svých funkcí, týkajících se pouze výroby.

131 Zadruhé se Tribunál domnívá, že funkce pana G. spojené s výrobou jsou rovněž relevantní. Komise totiž v projednávané věci předložila důkaz, že zaměstnanec žalobkyně, jehož pracovní smlouva s ní stanovila úkoly týkající se jak výroby, tak distribuce, byl přítomen na protisoutěžních schůzkách. Pro podnik odpovědný za protiprávní jednání by bylo příliš jednoduché vyhnout se veškerým sankcím, kdyby proti takovému zjištění mohl platně namítat, že jeho zaměstnanec ve skutečnosti na uvedených schůzkách jednal jménem jiné společnosti. Takové řešení by také společností účastnících se kartelových dohod mohlo umožnit vyhnout se veškeré odpovědnosti vytvářením situací dvojího zaměstnání se společností nezapojenou do kartelové dohody, a poukazovat na to, že společný zaměstnanec jednal výlučně jménem posledně uvedené společnosti.

132 Zatřetí je třeba připomenout, že žalobkyně sama prohlásila, že pan G. představoval „rozhraní mezi výrobou a distribucí“ a měl za úkol „soustavné vyladování požadavků trhu s výrobními možnostmi“, přičemž se staral rovněž o „obchodní otázky“. Takové postavení panu G. umožňovalo ovlivňovat obchodní chování žalobkyně ve světle informací získaných na technických schůzkách, zejména o „požadavcích trhu“, jehož manipulace je ostatně často cílem koluzních činností mezi soutěžiteli, a získat tak z uvedených činností výhodu pro žalobkyni.

133 Začtvrté, jak již bylo uvedeno v bodě 58 výše, je tvrzení žalobkyně, podle kterého jí pan G. věnoval jen 30% svého pracovního času, irrelevantní. I velmi krátké kontakty s výrobní společností mohou umožnit předání informací obdržených na protisoutěžních schůzkách nebo udělení pokynů stanovených ve světle uvedených informací, při zohlednění ujednání dohodnutých na protisoutěžních schůzkách.

134 Zapáté je teze žalobkyně, podle které nebyla zapojena do distribuce parafinových vosků, v rozporu nejen se skutečností, že funkce ředitele prodeje, pana G., byly stanoveny v pracovní smlouvě, která ho pojila se žalobkyní, ale i se skutečností, že od 28. února 2001 rovněž jako ředitele prodeje zaměstnávala pana W.

135 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba dospět k závěru, že se Komise nedopustila pochybení tím, že se domnívala, že pracovní vztah mezi panem G. a žalobkyní odůvodňuje, aby úkony pana G. byly přičteny k tíži žalobkyně.

– K důkazním návrhům žalobkyně

136 Žalobkyně navrhuje jako důkaz svědectví svého jednatele, pana S., aby prokázala, že úloha pana G. u ní byla omezena na vývoj nových výrobků.

137 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně sama prohlásila *in tempore non suspecto*, že pan G. vykonával úkoly související s distribucí a byl rozhraním mezi výrobou a distribucí. Důkazní hodnota těchto prohlášení je vyšší než důkazní hodnota svědectví podaného *in tempore suspecto*, takže tato prohlášení Tribunálu umožňují podložit závěr obsažený v bodě 135 výše a zamítnout tuto výhradu žalobkyně. Důkazní návrh žalobkyně se proto zamítá.

– Celkové posouzení důkazů na podporu existence protiprávního jednání spáchaného žalobkyní

138 Zaprvé je třeba uvést, že některé podniky připustily, že na technických schůzkách byly diskutovány ceny parafinových vosků s obecným cílem dohodnout se na jejich úrovni.

139 Zvláště podle prohlášení Sasol ze dne 12. května 2005 technické schůzky obecně vedly ke koluzní činnosti, jelikož na nich byla diskutována zvýšení a snížení cen parafinových vosků a byly na nich vyměňovány informace o cenách *brutto* a kapacitních plánováních.

140 Podle prohlášení Repsol ze dne 19. května 2005 byla součástí technických schůzek diskuse o cenových úrovních parafinových vosků uplatňovaných účastníky.

141 Shell prohlásila, že se všechny technické schůzky týkaly stanovení cen. Podle jejího prohlášení ze dne 14. června 2006 přinejmenším od roku 1999, kdy se její zástupce, který svědčil, začal účastnit technických schůzek, nebyly ceny parafinových vosků nikdy rozhodnuty jednostranně, nýbrž byly vždy stanoveny soutěžiteli na technických schůzkách.

142 Kromě toho stejné podniky rovněž v týchž prohlášeních potvrdily, že na několika technických schůzkách se účastníci skutečně dohodli na minimálních cenách nebo na zvýšení ceny, někdy i na opatřeních ke zvýšení.

143 Je třeba zdůraznit, že zejména v prohlášeních uvedených v bodech 139 až 141 výše, jakož i v odpovědi Sasol ze dne 18. prosince 2006 na žádost Komise o informace, bylo odkázáno na účast entit SRS, SRS/Tudapetrol, H&R/Tudapetrol nebo Hansen & Rosenthal na technických schůzkách a bylo uvedeno jméno pana G., zaměstnance žalobkyně, jako osoby přítomné na uvedených schůzkách.

144 Ostatně je třeba uvést, že Komise poukázala na dotčená prohlášení v bodech 107 a 113 napadeného rozhodnutí.

145 Dotčená prohlášení byla učiněna na základě svědectví osob, které se účastnily technických schůzek, po zralé úvaze a z protiprávního jednání viní i společnosti, jejichž jménem byla podána. Kromě toho se tato prohlášení v obecných rysech shodují s popisem protiprávního jednání, což dále posiluje jejich důvěryhodnost. Ve smyslu judikatury uvedené v bodě 116 výše jsou tedy zvláště spolehlivá.

- ¹⁴⁶ Zadrugé je třeba konstatovat, že prohlášení uvedená v bodech 139 až 141 výše jsou podpořena písemnými poznámkami vyhotovenými během technických schůzek, které Komise našla při kontrolách, ke kterým žalobkyně měla přístup v průběhu správního řízení, a jejichž část je uvedena zejména v bodech 165, 173, 174 a 177 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poznámky pana SC. uvedené v bodě 173 odůvodnění napadeného rozhodnutí, poznámka Total uvedená v bodě 174 a poznámka MOL obsažená v bodě 177 odůvodnění téhož rozhodnutí jsou písemnými poznámkami vyhotovenými na schůzkách osobou, která se jich zúčastnila a jejich obsah je strukturovaný a poměrně podrobný. Jejich důkazní hodnota je tedy velmi vysoká. Pokud jde o zápis Sasol ze schůzky „Blauer Salon“ (bod 163 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a poznámku Eni (bod 165 napadeného rozhodnutí), jedná se o dokumenty pocházející z období protiprávního jednání, které byly vyhotoveny *in tempore non suspecto*, tedy krátce po technické schůzce, na kterou odkazují. Jejich důkazní hodnota je tedy vysoká.
- ¹⁴⁷ Zatřetí je třeba uvést, že podle napadeného rozhodnutí během období účasti na protiprávním jednání (od 1. července 2001 do 28. dubna 2005) byla žalobkyně zastoupena panem G. na každé ze čtrnácti konaných technických schůzek. Žalobkyně nepochybně, že se pan G. všech těchto technických schůzek zúčastnil.
- ¹⁴⁸ Pokud jde obzvláště o dohody protisoutěžní povahy, ke kterým dojde během schůzek konkurenčních podniků, k porušení čl. 81 odst. 1 ES dochází, jestliže tyto schůzky mají za cíl omezit, vyloučit nebo narušit hospodářskou soutěž, a směřují tak k umělému organizování fungování trhu. V takovém případě k tomu, aby Komise prokázala účast uvedeného podniku na kartelové dohodě, postačuje, aby prokázala, že se dotýčný podnik účastnil schůzek, na nichž byly uzavřeny dohody protisoutěžní povahy. Pokud je účast na takových schůzkách prokázána, přísluší tomuto podniku, aby předložil údaje prokazující, že se zmíněných schůzek neúčastnil s žádným protisoutěžním záměrem, a to tak, že prokáže, že svým konkurentům sdělil, že jeho účast na těchto schůzkách měla jinou povahu než jejich (rozsudky Soudního dvora Aalborg Portland a další v. Komise, bod 77 výše, bod 81, a ze dne 25. ledna 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel v. Komise, C-403/04 P a C-405/04 P, Sb. rozh. s. I-729, bod 47).
- ¹⁴⁹ Důvodem této právní zásady je skutečnost, že tím, že se podnik účastnil uvedené schůzky, aniž se veřejně distancoval od jejího obsahu, vede ostatní účastníky k domněnku, že souhlasí s výsledkem setkání a bude se jím řídit (rozsudky Aalborg Portland a další v. Komise, bod 77 výše, bod 82, a Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel v. Komise, bod 148 výše, bod 48). Zásady stanovené touto judikaturou se uplatňují i na schůzky vedoucí k jednáním ve vzájemné shodě, jak jsou definována judikaturou citovanou v bodě 97 výše.
- ¹⁵⁰ V projednávané věci však žalobkyně netvrdí, že se veřejně distancovala od obsahu protisoutěžních schůzek.
- ¹⁵¹ Začtvrté je třeba připomenout, že podnik, jak správně uvádí Komise, může být činěn odpovědným za celkovou kartelovou dohodu i tehdy, je-li prokázáno, že se přímo zúčastnil pouze jednoho nebo více prvků tvořících tuto dohodu, jestliže na jedné straně věděl nebo měl nutně vědět, že koluze, na níž se účastní, zvláště prostřednictvím pravidelných jednání organizovaných během několika let, byla součástí celkového schématu určeného k narušení normálního fungování hospodářské soutěže, a na druhé straně toto schéma zahrnovalo soubor prvků tvořících kartelovou dohodu. Rovněž skutečnost, že různé podniky hrály ve sledování společného cíle různé role, nevylučuje za podmínky, že každý podnik přispěl na své vlastní úrovni ke sledování společného cíle, totožnost protisoutěžního cíle, a tedy protiprávního jednání (rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 105, bod 370 a citovaná judikatura).

- 152 Zprv je třeba zkoumat argumenty žalobkyně, podle kterých v případě některých technických schůzek Komise nedokázala rekonstruovat obsah diskusí, takže se tyto schůzky možná týkaly pouze částí protiprávního jednání, u nichž nebyla konstatována její odpovědnost – rozdělení zákazníků a ujednání týkající se parafinového gáče.
- 153 Nejprve je třeba uvést, že Komise má důkazy prokazující, že na technických schůzkách byla obecně vedena přinejmenším diskuse o cenách. Zvláště ve svém prohlášení ze dne 12. května 2005 Sasol tvrdila, že technické schůzky obvykle vedly ke koluzní činnosti, jelikož na nich byla „diskutována zvýšení a snížení cen“ a byly vyměňovány informace o brutto cenách a plánech v oblasti výrobních kapacit. Podle prohlášení Repsol ze dne 19. května 2005 byla diskuse o cenových úrovních uplatňovaných účastníky součástí technických schůzek. Shell prohlásila, že se všechny technické schůzky týkaly stanovení cen (viz rovněž body 139 až 141 výše). Žalobkyně nemůže platně popírat, že se jedná o poznatky předložené poprvé v žalobní odpovědi, jelikož Komise odkázala na uvedená prohlášení Sasol, Repsol a Shell v bodě 107 odůvodnění napadeného rozhodnutí a tato prohlášení byla žalobkyni zpřístupněna v rámci správního řízení.
- 154 Dále je třeba dodat, že v bodě 240 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že důkazy prokazující, že dotčené podniky stanovily minimální ceny a dohodly se na tarifních zvýšeních, jsou obsaženy zejména v bodech 163, 168, 174, 176 a 177 napadeného rozhodnutí. Navíc Komise v bodech 165 a 175 napadeného rozhodnutí uvedla, že si účastníci na těchto technických schůzkách vyměňovali citlivé obchodní informace ohledně parafinových vosků, týkající se zejména výše cen. Výše uvedené body odůvodnění obsahují odkazy na písemné důkazy z doby technických schůzek svědčící o výměnách informací o cenách, vůli zvýšit nebo stabilizovat ceny, ba dokonce v některých případech o dohodnutých zvýšeních ceny, přičemž jsou doplněny odkazy na prohlášení podniků.
- 155 Je proto třeba dojít k závěru, že napadené rozhodnutí obecně obsahuje podložené prokázání, pokud jde o odpovědnost žalobkyně za protiprávní jednání.
- 156 Argumenty vznesené žalobkyní nemohou tento závěr zpochybnit.
- 157 Zprv je třeba poznamenat, že alternativní vysvětlení poskytnutá žalobkyní se pokaždé týkají určité technické schůzky. Nemohou tak představovat hodnověrné alternativní vysvětlení všech důkazů shromážděných Komisí, které jí umožnily prokázat existenci jediného a trvajcího protiprávního jednání.
- 158 Z druhého velká část argumentace žalobkyně se týká údajné neexistence dohody o stanovení cen parafinových vosků. Taková argumentace je však irelevantní.
- 159 Jak vyplývá z judikatury citované v bodě 96 výše, lze dohodu ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES lze považovat za uzavřenou, existuje-li shoda vůle ohledně samotného principu omezení, i když konkrétní prvky zamýšleného omezení jsou ještě předmětem jednání. Proto Komise pro uplatnění článku 81 ES v projednávané věci nemusela prokázat, že účastníci skutečně uzavřeli dohodu o stanovení výši cen nebo o konkrétních a číselně vyjádřených opatřeních na zvýšení. Stačilo prokázat shodu vůle mezi účastníky s cílem stanovení nebo sladění cen. Žalobkyně nepředkládá žádný konkrétní argument k vyvrácení prohlášení Sasol, Repsol a Shell, podle kterých bylo cílem technických schůzek stanovení cen.
- 160 Dále Komise disponuje souborem nevyvratitelných důkazů, z nichž vyplývá, že si účastníci na technických schůzkách pravidelně vyměňovali informace o svých cenách a plánovaných zvýšeních, a to po dobu déle než dvanácti let, včetně období účasti společnosti H&R ChemPharm. Žalobkyně naproti tomu nepředložila soudržné vysvětlení těchto činností, které by mohly tvrzení Komise, podle kterého účelem těchto praktik bylo zejména stanovení ceny, zbavit hodnověrnosti. Naopak dlouhá doba trvání,

během níž byly systematicky konány protisoutěžní schůzky týkající se ceny, představuje sama o sobě nepřímý důkaz toho, že účastníci měli cíl harmonizovat své cenové politiky vědomým nahrazením tržních rizik vzájemnou spoluprací.

161 Navíc podle judikatury uvedené v bodě 98 výše čl. 81 odst. 1 ES brání jakýmkoliv přímým nebo nepřímým kontaktům mezi hospodářskými subjekty, které jsou takové povahy, že buď ovlivňují tržní jednání skutečných nebo potenciálních soutěžitelů, nebo odhalují takovému soutěžiteli tržní jednání, ke kterému je dotčený hospodářský subjekt rozhodnut nebo které zamýšlí na trhu přijmout, jestliže je účelem nebo důsledkem těchto kontaktů omezení hospodářské soutěže. Žalobkyně nepopírá ani navázání kontaktu ani výměnu citlivých informací na technických schůzkách.

162 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba mít za to, že argumenty žalobkyně nemohou obecně vyvrátit posouzení Komise, jak je obsaženo v napadeném rozhodnutí. V následující analýze bude Tribunál zkoumat na jedné straně situaci existující ke dni zahájení účasti žalobkyně na kartelové dohodě, jakož i na straně druhé některé konkrétní technické schůzky, aby ověřil, zda Komise správně stanovila počátek a konec účasti žalobkyně na protiprávním jednání a zda správně konstatovala, že se dotčené technické schůzky skutečně týkaly hlavní části protiprávního jednání, kladeného žalobkyni za vinu.

– Ke dni zahájení účasti žalobkyně na protiprávním jednání

163 Úvodem je třeba uvést relevantní události, které předcházely nástupu pana G. do funkce, dne 1. července 2001. Takové zkoumání umožní ověřit, zda pan G. věděl o hlavní části protiprávního jednání (stanovení cen a výměna informací ohledně cen parafínových vosků) a zda protisoutěžní ujednání týkající se cen mohla od tohoto dne ovlivnit soutěžní chování společnosti H&R ChemPharm.

164 Zaprvé je v tomto ohledu třeba uvést, že Tudapetrol, společnost uvádějící na trh parafínové vosky žalobkyně až do 1. května 2000, se podílela na kartelové dohodě od 24. března 1994, přičemž byla na technických schůzkách zastoupena svým zaměstnancem, panem W. Účast Tudapetrol na hlavní části protiprávního jednání je dobře zdokumentována a podrobně zkoumána v rozsudku vydaném v související věci T-550/08, Tudapetrol v. Komise.

165 H&R Wax Company Vertrieb, která převzala úlohu distributora parafínových vosků žalobkyně od 1. května 2001, se rovněž podílela na kartelové dohodě od 1. ledna 2001, přičemž byla na technických schůzkách zastoupena panem H. Ve své odpovědi na oznámení námitek a ve svých písemnostech před Tribunálem žalobkyně nezpochybňuje, že H&R Wax Company Vertrieb i ona byly částmi téhož podniku (body 381 a následující napadeného rozhodnutí). Kromě toho ze spisu rovněž vyplývá, že p. H. a p. G. úzce spolupracovali a zastupovali celou skupinu H&R přinejmenším na třinácti technických schůzkách, včetně těch ze dne 25. a 26. května 2000, ze dne 22. a 23. února 2001 a ze dne 26. a 27. dubna 2001 (během období těchto technických schůzek byl pan G. manažerem výroby u SRS, nepřímé dceřiné společnosti žalobkyně).

166 Zadruhé je v tomto ohledu třeba připomenout odpověď Sasol ze dne 18. prosince 2006 na žádost o informace, ve které Sasol prohlásila toto:

„Pokud jde o počátky Modrého salonu [výraz použitý Sasol pro označení technických schůzek, rovněž označovaných jako schůzky ‚Blauer salon‘], tyto schůzky začaly jakožto ‚německý kroužek‘ s následujícími účastníky: Deutsche Texaco AG (nyní Shell/DEA), HOS (nyní Sasol), Wintershall (jejíž činnost v oblasti parafínových vosků je nyní u Hansen & Rosenthal) a Arco (jejíž činnost v oblasti parafínových vosků byla později převzata HOS). V té době byla Wintershall dceřinou společností BASF. Wintershall byla zastoupena [panem W.], který patřil k ‚otcům zakladatelům‘ Modrého salonu. Wintershall/BASF se pravidelně podílela na schůzkách Modrého salonu (zastoupená [panem W.]) [...] (nepřímé) zapojení BASF skončilo v roce 1994, když byla činnost vosků společnosti Wintershall

získána společností Hansen & Rosenthal (tehdy SRS). Od tohoto okamžiku se [pan W. a pan H.], syn [pana HA.] (hlavního akcionáře společnosti Hansen & Rosenthal), účastnili schůzek Modrého salonu jménem společnosti Hansen & Rosenthal. Po odchodu [pana W.] do důchodu, převzal [pan H.] s [panem G.] úlohu [pana W.].“

167 Účast pana G., jeho úloha zástupce entity „H&R/Tudapetrol“ na technických schůzkách a skutečnost, že on a pan H. převzali roli pana W. po jeho odchodu do důchodu, byly rovněž potvrzeny ze strany Repsol, Shell a Exxonmobil.

168 Navíc pan W., který se účastnil mnoha technických schůzek od roku 1994 a byl podle Sasol „jedním z otců zakladatelů“ protisoutěžních schůzek, byl rovněž zaměstnancem žalobkyně od 28. února 2002.

169 Zatřetí je třeba uvést, že před začátkem profesionálního vztahu mezi společnostmi H&R ChemPharm a panem G., se pan G. již zúčastnil technických schůzek ze dne 25. a 26. května 2000 (bod 159 odůvodnění napadeného rozhodnutí), dne 22. a 23. února 2001 (bod 161 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a dne 26. a 27. dubna 2001 (bod 162 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Pokud však jde o tyto technické schůzky, Shell, Sasol a Repsol nezávisle prohlásily, že měly protisoutěžní obsah. Každopádně má Komise důkazy prokazující, že na technických schůzkách byla obecně vedena přinejmenším jedna diskuse o cenách (viz bod 153 výše).

170 Navíc je třeba připomenout, že podle důkazů, které má Komise, citovaných v bodě 159, byly na technické schůzce ze dne 25. a 26. května 2000 diskutovány ceny pro konkrétního zákazníka a v průběhu této debaty byla Total obviněna, že prodává za příliš nízké ceny. Tato technická schůzka tedy jistě souvisela s hlavní částí protiprávního jednání, která byla přičtena k tíži žalobkyně za pozdější období.

171 Dále i když je pravda, že Komise nenalezla doklady o cestovních výdajích pana G., pokud jde o technickou schůzku ze dne 26. a 27. června 2001 v Paříži (Francie) (bod 163 odůvodnění napadeného rozhodnutí), nic to nemění na tom, že přítomnost „SRS-Tuda“ byla uvedena v zápise „Blauer Salon“ vyhotoveném společností Sasol týkajícím se této schůzky. Pan G., v té době zaměstnanec SRS, se účastnil dvou předcházejících technických schůzek a čtrnácti technických schůzek po této schůzce. Každopádně pan G. zastupoval skupinu H&R na technických schůzkách v úzké spolupráci s panem H., což usnadňovalo výměnu informací. Vzhledem k neúplné a útržkovité povaze důkazů, kterými Komise disponovala (viz judikatura v bodě 111 výše), pokud jde o skutečnosti týkající se tajných kartelových dohod, vyžadujících rekonstrukci relevantních okolností, je třeba na základě výše uvedených poznatků mít za to, že žalobkyně věděla o obsahu této schůzky.

172 V bodě 163 napadeného rozhodnutí Komise citovala zápis ze schůzky „Blauer Salon“ vyhotovený Sasol týkající se schůzky dne 26. a 27. června 2001 v Paříži, který obsahuje zejména následující poznámky:

„V červenci: co nejrychleji zrušit ceny zvláštních zákazníků [...]

Konec srpna: zrušit všechny ceny do 30/9.01.

1/10.01 + 7 €,-“

173 Podle napadeného rozhodnutí „tyto údaje ukazují, že osoby zastupující podniky [...] se dohodly [...] na zvýšení cen za parafin [...] o 7 eur dne 1. října 2001, čemuž mělo předcházet zrušení všech existujících cenových uspořádání do 30. září“.

174 Je tedy třeba konstatovat, že na technické schůzce ze dne 26. a 27. června 2001 bylo dosaženo dohody o stanovení ceny.

- 175 Pro shrnutí předcházejících úvah je třeba připomenout, že zaprvé pan G., ve spolupráci s panem H., převzal roli pana W. na technických schůzkách. Během účasti pana W., se Tudapetrol, společnost distribuující produkty žalobkyně, podílela na praktikách směřujících ke stanovení cen parafinových vosků. Pan W. byl zaměstnancem žalobkyně od 1. července 2001. Zadruhé se H&R Wax Vertrieb, společnost vlastníci nepřímo podíly v žalobkyni a její distributor, na protiprávním jednání podílela již od 1. července 2001, přičemž byla zastoupena panem H., se kterým pan G. úzce spolupracoval. Zatřetí pan G. byl přítomen na technické schůzce ze dne 25. a 26. května 2000, během níž byly diskutovány ceny parafinových vosků. Začtvrté Komise prokázala, že entita „H&R/Tudapetrol“ se účastnila technické schůzky dne 26. a 27. června 2001 v Paříži, že H&R byla v té době zastoupena pány H. a G., a že na této schůzce bylo dosaženo dohody o stanovení ceny. Zapáté je třeba připomenout (viz body 139 až 141 a 153 výše), že Komise disponuje důkazy prokazujícími, že na technických schůzkách byly přinejmenším jednou obecně diskutovány ceny. Pan G. však byl přítomen na přinejmenším třech technických schůzkách, které se konaly před počátkem období účasti na protiprávním jednání kladené k tíži žalobkyně.
- 176 Vzhledem k těmto skutečnostem je třeba konstatovat, že pan G. musel vědět o hlavní části protiprávního jednání, tedy o „dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě týkajících se stanovení cen a výměny a vyzrazování citlivých obchodních informací“, týkajících se parafinových vosků od okamžiku, kdy nastoupil do funkce u žalobkyně. Měl informace o fungování kartelové dohody, tedy o dohodách směřujících ke stanovení cen parafinových vosků nebo o mechanismech, kterými účastníci spoluprací mezi sebou vědomě nahrazovali rizika hospodářské soutěže v této oblasti. Také povinnosti, které pan G. měl na základě pracovní smlouvy s H&R ChemPharm, mu umožnily ovlivňovat obchodní chování této společnosti způsobem, že mohla mít prospěch z poznatků týkajících se kartelové dohody.
- 177 Žalobkyně tak měla informace o fungování protiprávního jednání, zvláště o jeho hlavní části, již od 1. července 2001, což jí od tohoto dne umožnilo uzpůsobit své obchodní chování koluzním dohodám.
- 178 Komise se tedy nedopustila pochybení, když považovala 1. červenec 2001 za den zahájení účasti žalobkyně na protiprávním jednání.
- K argumentům žalobkyně týkajícím se některých konkrétních technických schůzek
- 179 V následujících úvahách bude Tribunál zkoumat obsah technických schůzek, které se konaly během období účasti žalobkyně na kartelové dohodě.
- 180 Zaprvé pokud jde o technickou schůzku konanou dne 4. a 5. září 2001 (bod 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí), žalobkyně uvádí, že tato schůzka jí nemůže být kladena za vinu, protože Komise v napadeném rozhodnutí prokázala pouze obecný protisoutěžní obsah bez odkazu na účast žalobkyně na jakékoli protiprávní aktivitě.
- 181 V tomto ohledu je třeba připomenout, že tato schůzka byla součástí dlouhé řady protisoutěžních schůzek představujících jediné a trvající protiprávní jednání a že Komise disponuje důkazy prokazujícími, že na technických schůzkách bylo přinejmenším jednou obecně diskutováno o cenách (viz bod 153 výše).
- 182 Kromě toho, jak Tribunál uvedl v bodě 176 výše, byla panu G. od počátku jeho nástupu do funkce u žalobkyně, dne 1. července 2001, a tedy i na schůzce ze dne 4. a 5. září 2001, známa skutečnost, že na technických schůzkách byly vedeny protisoutěžní diskuse týkající se cen parafinových vosků.
- 183 Dále je třeba připomenout, že podle judikatury uvedené v bodech 148 a 149 výše, pokud byla prokázána účast podniku na protisoutěžní schůzce, musí podnik prokázat, že se distancoval od protisoutěžního obsahu této schůzky, což žalobkyně v projednávané věci neučinila.

- 184 Komise se tudíž nedopustila pochybení tím, že žalobkyni přičetla k tíži technickou schůzku konanou dne 4. a 5. září 2001.
- 185 Zadruhé je třeba zkoumat technickou schůzku ze dne 21. a 22. února 2002 v Budapešti (Maďarsko) (bod 165 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 186 Žalobkyně uvádí, že poznámka Eni citovaná Komisí v napadeném rozhodnutí nepředstavuje indicii existence jednání ve vzájemné shodě ohledně cen během této schůzky.
- 187 Pokud jde o obsah poznámky Eni, Komise v napadeném rozhodnutí citovala tuto pasáž:
- „Schůzka, která se uskutečnila ve velmi transparentním prostředí, potvrdila – i při zohlednění rozdílů jednotlivých trhů a rozdílných strategií v souvislosti s výrobky a trhem – možnost zvýšit příjmy v souladu s činnostmi, které jsme již přijali. V důsledku toho můžeme pokračovat v probíhajících činnostech týkajících se revize smluvních rámců a souvisejících cen, které přirozeně zahrnují naše hlavní zákazníci a distributory parafínu.“
- 188 Podle napadeného rozhodnutí obsah této poznámky prokazuje, že probíhaly diskuse o úrovních cen. Tento výklad je třeba potvrdit. Skutečnost, že se v poznámce Eni zmiňuje revize cen jako postup, ve kterém je třeba pokračovat ve světle diskusí vedených na schůzce, totiž ukazuje, že si tam účastníci vyměňovali informace o cenách. To ostatně potvrzuje žádost společnosti Shell o shovívavost ze dne 30. března 2005, v níž byla dotčená technická schůzka zařazena na seznam nazvaný „Přehled schůzek a sdělení týkající se cen“.
- 189 Vzhledem k těmto úvahám žalobkyně nemůže vážně zpochybňovat, že tato schůzka spadala do hlavní části protiprávního jednání. Vzhledem k tomu, že na ní byla přítomna, aniž by dala najevo distancování se od jejího protisoutěžního obsahu, nedopustila se Komise pochybení, když tuto technickou schůzku přičetla k její tíži.
- 190 Zatřetí je třeba zkoumat technickou schůzku konanou dne 27. a 28. února v Mnichově (Německo) (bod 169 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 191 Komise cituje prohlášení Sasol v napadeném rozhodnutí, podle kterého „byla na schůzce diskutována nezbytnost zvýšení ceny“.
- 192 Žalobkyně uvádí, že judikatura, podle které prohlášení jediného podniku, jehož přesnost je zpochybněna několika dalšími dotčenými podniky, nemůže být považováno za dostačující důkaz spáchání protiprávního jednání (viz bod 117 výše).
- 193 V projednávané věci tomu však tak nebylo. Jak vyplývá z bodu 169 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Shell a Repsol nezávisle potvrdily, že dotčená technická schůzka měla protisoutěžní obsah. I když je pravda, že posledně uvedené společnosti neupřesnily uvedený obsah, je třeba připomenout, že Komise disponuje důkazy prokazujícími, že na technických schůzkách byla obecně vedena přinejmenším jedna diskuse o cenách (viz bod 153 výše).
- 194 Dále je třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodech 148 a 149 výše, pokud byla potvrzena účast podniku na protisoutěžní schůzce, musí tento podnik prokázat, že se distancoval od jejího protisoutěžního obsahu, což žalobkyně v projednávané věci neučinila.
- 195 Vzhledem k těmto úvahám je třeba na rozdíl od tvrzení žalobkyně konstatovat, že tato schůzka spadá do hlavní části protiprávního jednání. Vzhledem k tomu, že na ní žalobkyně byla přítomna, aniž dala najevo distancování se od jejího protisoutěžního obsahu, nedopustila se Komise pochybení, když tuto technickou schůzku přičetla k její tíži.

196 Začtvrté je třeba zkoumat technickou schůzku ze dne 11. a 12. května 2004 v Hamburku (Německo) (bod 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

197 V tomto ohledu obsahuje ručně psaná poznámka nalezená v prostorách Total France tyto údaje:

„→ Sasol 40 €/50 \$. – konec července.

→ Mer: 38 - 28.

→ 1. července -

+ FRP: 70 → 6 000 €/T

+ Svíčka na ohřívače: 50 → 500 €/T

+ Mikrovosk: 25 → 50 €/

[...]

→ 40 €/T parafínový gáč“.

198 Žalobkyně uvádí, že uvedená poznámka představuje pouze stručný údaj vyhotovený Total, týkající se jednostranného jednání Sasol, a neprokazuje existenci dohody mezi Sasol a Total, a tím méně dohody mezi těmito dvěma podniky a žalobkyní.

199 Je třeba uvést, že tento alternativní výklad podaný žalobkyní je v rozporu s prohlášeními ostatních podniků, které se účastnily této technické schůzky. Sasol prohlásila, že účastníci diskutovali o zvýšení ceny a Shell uvedla, že na této technické schůzce bylo dohodnuto zvýšení ceny. Komise cituje v bodě 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí prohlášení Shell, jehož obsah je tento:

„Sasol byla pro zvýšení ceny u parafínových vosků. Rovněž bylo dohodnuto, že Sasol bude mít hlavní roli při provádění. Zvýšení ceny se stalo účinným v době mezi 1. červencem [...] a 1. srpnem 2004.“

200 Navíc ve svém prohlášení ze dne 12. srpna 2005 Sasol rovněž tvrdí, že „z důvodu drastického zvýšení cen surovin HOS [nyní Sasol] zaslala ‚řetězový dopis‘ oznamující zvýšení ceny z 5 na 7 eur/100 kg dne 14. června 2004 [...]“ a že „[d]ne 29. června 2004 HOS obdržela dopis o zvýšení ceny společnosti Hansen & Rosenthal, který oznamoval zvýšení z 5,20 na 6,80 eur/100 kg“.

201 Z tohoto prohlášení tedy vyplývá, že Sasol měla v úmyslu zvýšit své ceny přesně o stejnou částku, jaká byla uvedena v poznámce Total, a že poté H&R rovněž zaslala dopis o zvýšení cen, uvádějící opatření o zvýšení, které bylo velmi podobné zvýšení Sasol.

202 Každopádně je třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodech 148 a 149 výše, pokud byla prokázána účast podniku na protisoutěžní schůzce, musí tento podnik prokázat, že se distancoval od protisoutěžního obsahu této schůzky, což žalobkyně v projednávané věci neučinila.

203 Ve světle těchto poznatků je třeba dojít k závěru, že Komise měla dostatek důkazů k tomu, aby došla k závěru o dohodě o stanovení ceny, jež byla dosažena na této schůzce a zamítla argumenty žalobkyně. Komise se tak nedopustila žádného pochybení, když žalobkyni tuto technickou schůzku přičetla k tíži.

204 Zapáté je třeba zkoumat technickou schůzku ze dne 23. a 24. února 2005 v Hamburku (bod 177 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

205 Komise v napadeném rozhodnutí cituje poznámku MOL, obsahující následující údaje:

„ExxonMobil IV.1 [= 1. duben] € 15/t“

„Shell Zvýšená cena“

„Sasol IV.12 [= 12. duben] Zvýšení cen“

206 Sasol připustila, že se vedla debata o zvyšování cen a že dalším účastníkům oznámila své vlastní zvyšování cen. Žalobkyně rovněž přiznala existenci „diskuse o obecném cenovém vývoji, během níž Exxon a Sasol oznámily svá zvýšení ceny, o nichž bylo rozhodnuto na interní úrovni“, v odpovědi na oznámení námitek. Jak Shell, tak Sasol označily tuto schůzku za tajnou v prohlášeních, na která odkazuje napadené rozhodnutí.

207 V řízení před Tribunálem žalobkyně uvádí, že jí tato schůzka nemohla být přičtena k tíži, jelikož nebyla uzavřena žádná dohoda o cenách a jelikož důkazy, které měla Komise, ukazují nanejvýš existenci dvoustranného jednání ve vzájemné shodě týkajícího se podniků Repsol a Total. Každopádně poznámka MOL údajně ukazuje, že se žalobkyně na protiprávním jednání nepodílela, jelikož jako účastnice byly uvedeny pouze ExxonMobil, Shell a Sasol.

208 Tento argument nemůže obstát. Je třeba připomenout, že podle judikatury stačí ke konstatování existence dohody prokázání shody vůle mezi účastníky, stanovit nebo sladit ceny (viz bod 96 výše). Každopádně čl. 81 odst. 1 ES brání každému přímému nebo nepřímému navázání kontaktu mezi hospodářskými subjekty, který může ovlivnit chování skutečného nebo potenciálního soutěžitele na trhu (viz bod 98 výše). To, že došlo k výměně informací o cenách mezi konkurenty, nepochybně vyplývá z poznámky MOL a prohlášení podniků odstraňují jakoukoli rozumnou pochybnost, pokud jde o koluzní povahu technické schůzky. Navíc z důkazů shromážděných Komisí rovněž vyplývá, že se obsah schůzky týkal hlavní části protiprávního jednání.

209 Podle judikatury citované v bodech 148 a 149 výše, pokud byla prokázána účast podniku na protisoutěžní schůzce, musí podnik prokázat, že se distancoval od protisoutěžního obsahu této schůzky, což žalobkyně v projednávané věci neučinila.

210 Z toho vyplývá, že se Komise nedopustila pochybení tím, že tuto technickou schůzku přičetla k tíži žalobkyně.

211 Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám je třeba dojít k závěru, že Komise správně v napadeném rozhodnutí konstatovala, že se dotčené protiprávní jednání týkalo koluzních aktivit, při nichž bylo debatováno o stanovení cen parafinových vosků. Stejně tak Komise právně dostačujícím způsobem prokázala, že na některých schůzkách účastníci uzavřeli dohody o stanovení ceny.

212 Vzhledem k předchozím úvahám je třeba potvrdit konstatování Komise, podle kterého se žalobkyně podílela na hlavní části protiprávního jednání od 1. července 2001 do 28. dubna 2005, a tudíž zamítnout první část druhého žalobního důvodu.

K druhé části druhého žalobního důvodu

213 Žalobkyně uvádí, že její odpovědnost z důvodu protiprávního jednání nemůže být stanovena ani odvozeně. Komise údajně neprokázala ani konkrétně neuvedla existenci protiprávního jednání spáchaného dceřinými společnostmi žalobkyně. Ani mateřská společnost žalobkyně, H&R WASAG, se podle ní nepodílela na protiprávním jednání osobně.

- 214 V tomto ohledu stačí připomenout, že Komise právně dostačujícím způsobem prokázala, že se žalobkyně podílela na hlavní části protiprávního jednání mezi 1. červencem 2001 a 28. dubnem 2005 z důvodu přítomnosti pana G., zaměstnance žalobkyně, na technických schůzkách, jejichž protisoutěžní obsah byl prokázán (viz bod 212 výše).
- 215 Argumenty žalobkyně směřující k prokázání neexistence odpovědnosti odvozené z jednání jejích dceřiných společností nebo její mateřské společnosti jsou tedy irelevantní. V důsledku toho je třeba druhou část druhého žalobního důvodu zamítnout jako neúčinnou.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z chybného výpočtu, pokud jde o určení hodnoty tržeb

- 216 Svým třetím žalobním důvodem, předloženým podpůrně, žalobkyně tvrdí, že Komise chybně stanovila její obrat dosažený na trzích dotčených kartelovou dohodou (hodnota tržeb podle pokynů z roku 2006), který byl zohledněn pro stanovení základní částky pokuty, a že tak porušila čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Tato chyba údajně způsobila, že Komise stanovila příliš vysokou základní částku za účelem stanovení pokuty pro žalobkyni.

Úvodní poznámky

- 217 Podle bodu 6 pokynů z roku 2006 je kombinace hodnoty tržeb souvisejících s protiprávním jednáním a jeho doby trvání považována vhodnou hodnotou pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání, jakož i relativní váhy každého podniku zúčastněného na protiprávním jednání.
- 218 Podle bodů 15 a 16 týchž pokynů Komise za účelem určení hodnoty tržeb podniku použije nejspolehlivější údaje, které jsou o tomto podniku k dispozici. Pokud jsou údaje poskytnuté podnikem neúplné nebo nedůvěryhodné, může Komise určit hodnotu tržeb tohoto podniku na základě částečných údajů, které obdržela nebo na základě jakékoli jiné informace, kterou považuje za relevantní nebo vhodnou.
- 219 Je třeba připomenout, že podle judikatury omezení vlastní posuzovací pravomoci Komise, které si sama stanovila přijetím pokynů, totiž není neslučitelné se zachováním podstatného prostoru pro její uvážení. Pokyny obsahují různé pružné prvky, které umožňují Komisi výkon její diskreční pravomoci v souladu s ustanoveními nařízení č. 1/2003, tak jak je vyložil unijní soud (rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 40 výše, bod 267, a rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2010, Chalkor v. Komise, T-21/05, Sb. rozh. s. II-1895, bod 62).
- 220 Při stanovování částky pokut, jako jsou pokuty dotčené v projednávané věci, je Komise povinna dodržovat obecné právní zásady, obzvláště zásady rovného zacházení a proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 5. dubna 2006, Degussa v. Komise, T-297/02, Sb. rozh. s. II-897, body 77 a 79, a ze dne 8. října 2008, Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik v. Komise, T-69/04, Sb. rozh. s. II-2567, bod 41).
- 221 Kromě toho prostor Komise pro uvážení a meze, které si v této souvislosti sama stanovila v pokynech, v zásadě nemají vliv na výkon pravomoci přezkumu v plné jurisdikci unijním soudem, která ho opravňuje pokutu, kterou Komise uložila, zrušit, snížit nebo zvýšit (viz rozsudek Tribunálu ze dne 6. května 2009, KME Germany a další v. Komise, T-127/04, Sb. rozh. s. II-1167, bod 37, a citovaná judikatura).
- 222 V projednávané věci Komise vypočetla hodnotu tržeb všech podniků podílejících se na kartelové dohodě až do jejího konce tím, že zohlednila průměr obratu dosaženého na trzích dotčených kartelovou dohodou za poslední tři celé roky protiprávního jednání, tedy roky 2002, 2003 a 2004. Žalobkyně tento přístup, který je ostatně v bodě 634 napadeného rozhodnutí řádně odůvodněn dopadem rozšíření Unie v roce 2004, nezpochybňuje.

223 V bodě 640 napadeného rozhodnutí Komise stanovila hodnotu tržeb za produkty „související s protiprávním jednáním“ skupiny H&R za období od roku 2002 do roku 2004 na ročních 26 012 309 eur. V bodě 79 žalobní odpovědi Komise vysvětluje, že k tomuto výsledku došla na základě obratu 20 594 125 eur v roce 2002, 18 042 804 eur v roce 2003 a 39 400 000 eur v roce 2004.

K obratu použitému pro roky 2002 a 2003

224 Úvodem je třeba uvést, že veškerý kapitál společností Klaus Dahleke, Tudapetrol a Hansen & Rosenthal je vlastněn čtyřmi fyzickými osobami, totiž rodinou H. Žádná z těchto tří společností nemá podíly ve dvou dalších společnostech. Klaus Dahleke, Tudapetrol, Hansen & Rosenthal, její dceřiná společnost H&R Wax Company Vertrieb, jakož i společnost H&R Sales (nepřímá dceřiná společnost společnosti H&R ChemPharm) byly žalobkyní v její korespondenci s Komisí často označovány jako „distribuční společnosti“. Uvedené „distribuční společnosti“ byly odpovědné za uvádění parafínových vosků vyrobených „produkčními společnostmi“, tedy společnostmi H&R ChemPharm a jejími dceřinými společnostmi, na trh. Pro stanovení pokuty Komise zohlednila hodnotu tržeb „distribučních společností“. Samostatnou pokutu uložila Tudapetrol, přičemž tato pokuta byla stanovena na základě jí dosaženého obratu. Ale vzhledem k tomu, že Klaus Dahleke nebyla v napadeném rozhodnutí potrestána, byl její obrat dosažený na trzích dotčených kartelovou dohodou připojen k obratu společností Hansen & Rosenthal a H&R Wax Company Vertrieb. Pro rok 2004 byla ještě připojena hodnota tržeb společnosti H&R Sales. Tato kombinovaná hodnota tržeb sloužila za základ výpočtu částky pokuty uložené společnosti Hansen & Rosenthal a její dceřiné společnosti H&R Wax Company Vertrieb, jakož i společnosti H&R ChemPharm.

225 Pokud jde o léta 2002 a 2003, žalobkyně v podstatě uvádí, že Komise měla zohlednit obrat společnosti Hansen & Rosenthal a její dceřiné společnosti H&R Wax Company Vertrieb, bez obratu společnosti Klaus Dahleke, která nebyla částí téhož podniku.

226 Zprv je třeba zkoumat dopisy, které žalobkyně v tomto ohledu zaslala Komisi během správního řízení.

227 V dopise ze dne 8. prosince 2005 žalobkyně uvedla, že jí vyráběné parafínové vosky byly uváděny na trh od 1. ledna 2001 především společností H&R Wax Company Vertrieb. Dodala, že omezená množství byla pro některé zákazníky na trh uváděna rovněž společnostmi Tudapetrol, Klaus Dahleke a Hansen & Rosenthal.

228 V dopise ze dne 23. dubna 2008 žalobkyně oznámila obrat produkčních společností H&R Chemisch-Pharmazeutische Spezialitäten GmbH a H&R Ölwerke Schindler GmbH na území Unie. I když žalobkyně v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu odmítla upřesnit kapitálové vztahy mezi ní a těmito společnostmi, ze spisu vyplývá, že tyto dvě společnosti byly jejími přímými nebo nepřímými dceřinými společnostmi během období protiprávního jednání.

229 V témže dopise žalobkyně rovněž oznámila obraty společností H&R Wax Company Vertrieb a Hansen & Rosenthal, jakož i obraty společnosti Klaus Dahleke. Uvedla, že podstata obratu společnosti Klaus Dahleke pochází z distribuce výrobků „produkčních společností“, tedy společností H&R Chemisch-Pharmazeutische Spezialitäten a H&R Ölwerke Schindler, dceřiných společností žalobkyně.

230 Již v tomto dopise žalobkyně uvedla, že nejpřesnější údaje bude představovat vnější obrat distribučních společností, tedy podle znění tohoto dopisu, obrat společností H&R Wax Company Vertrieb, Klaus Dahleke a Tudapetrol. Rovněž vysvětlila, že vnější obrat, tedy tržby distribučních společností, nutně nepřesahoval vnitřní obrat, tedy obrat produkčních společností. Část výrobků produkčních společností byla totiž prodávána jiným rafinériím skupiny jako suroviny, přičemž zbytek byl prodáván distribučním

společnostem. Avšak i kdyby část tržeb distribučních společností směřovala zpět do skupiny k pokrytí její spotřeby surovin, obrat uvedených společností by se zvýšil prodejem výrobků dotčených kartelovou dohodou, které koupily od třetích osob a opět třetím osobám prodaly.

231 Za těchto okolností Komise žalobkyni požádala o další objasnění.

232 V dopise ze dne 3. července 2008 žalobkyně tedy uvedla následující obraty pro společnosti patřící do skupiny H&R, ale „bez společnosti Tudapetrol“:

H&R Wax Company Vertrieb:

- 2002: 19,78 milionu eur;
- 2003: 17,32 milionu eur;
- 2004: 17,88 milionu eur.

Klaus Dahleke:

- 2002: 0,29 milionu eur;
- 2003: 0,2 milionu eur;
- 2004: 0,16 milionu eur.

Hansen & Rosenthal:

- 2002: 0,52 milionu eur;
- 2003: 0,52 milionu eur;
- 2004: 0,86 milionu eur.

233 V téže dopise žalobkyně rovněž sdělila výši společného obratu „distribučních společností“, tedy součet obrátů H&R Wax Company Vertrieb, Klaus Dahleke a Hansen & Rosenthal dosažených na trzích, jichž se týkala kartelová dohoda:

- 2002: 20,59 milionu eur;
- 2003: 18,04 milionu eur;
- 2004: 19 milionů eur.

234 Žalobkyně v téže dopise rovněž vysvětlila, že se jedná o vnější obrat skupiny, nezahrnující vnitřní tržby skupiny.

235 V dopise ze dne 7. července 2008 žalobkyně potvrdila částky kumulovaných obrátů společností H&R Wax Company Vertrieb, Hansen & Rosenthal a Klaus Dahleke, které již uvedla v dopise ze dne 3. července 2008 (viz bod 233 výše).

236 Zaprvé je třeba poznamenat, že obraty zohledněné Komisí pro léta 2002 a 2003 odpovídají přesně údajům poskytnutým žalobkyní v jejích dopisech ze dne 3. a 7. července 2008.

- 237 Komise tak vycházela z údajů, které obdržela od žalobkyně po výměně dopisů a telefonátů a zohlednila její vyjádření, pokud jde o existenci odchylky mezi obratem vyplývajícím z prodeje uvnitř skupiny a obratem pocházejícím z dalšího prodeje parafinových vosků koupených distribučními společnostmi od třetích osob.
- 238 Zadruhé je třeba zdůraznit, že žalobkyně do obratu skupiny H&R zahrnula obrat společnosti Klaus Dahleke v každém ze svých dopisů věnovaných této otázce, tedy v dopise ze dne 23. dubna, 3. července a 7. července 2008. Kromě toho je Klaus Dahleke citována v dopise žalobkyně ze dne 3. července 2008 (se společnostmi H&R Wax Company Vertrieb a Tudapetrol) jako jedna ze tří distribučních společností, pokud jde o výrobky dotčené kartelovou dohodou. Žalobkyně nikdy ve svém dopise neuvedla, že podle ní nemá být při výpočtu hodnoty tržeb skupiny H&R zohledněn obrat společnosti Klaus Dahleke. Naopak, dokonce i ve svém posledním dopise, tedy v dopise ze dne 7. července 2008, uvedla pouze kumulovaný obrat, pro každý dotčený rok, pro „distribuční společnosti“ H&R Wax Company Vertrieb, Hansen & Rosenthal a Klaus Dahleke, aniž zmínila, že obrat této posleďně uvedené společnosti má být odečten od částek, které uvedla.
- 239 Zatřetí je třeba uvést, že přístup žalobkyně ve správním řízení týkající se zahrnutí prodeje společnosti Klaus Dahleke do poskytnutých údajů, který použila i Komise, je podle posouzení Tribunálu odůvodněný snahou nezkrasit závažnost protiprávního jednání spáchaného H&R. Žalobkyně totiž ve svém dopise ze dne 23. dubna 2008 uvádí, že obrat společnosti Klaus Dahleke byl „prakticky výlučně“ generován distribucí výrobků „produkčních společností“ skupiny H&R. Proto pokud by se z obratu společnosti Klaus Dahleke odečetly částky sdělené žalobkyní v jejích dopisech ze dne 3. a 7. července 2008, zůstala by část produkce dotčené kartelovou dohodou nezohledněna, totiž parafinové vosky vyrobené skupinou H&R, které nejsou uváděny na trh společností Hansen & Rosenthal nebo společností H&R Wax Company Vertrieb, nýbrž společností Klaus Dahleke.
- 240 Komise tedy jednala v souladu s bodem 15 pokynů z roku 2006, podle kterého „Komise za účelem určení hodnoty tržeb podniku použije nejspolehlivější údaje, které jsou o tomto podniku k dispozici“, když do svého stanovení zahrnula obrat společnosti Klaus Dahleke, v souladu s preferencí žalobkyně, podle které je třeba výpočet založit na vnějším obratu skupiny. Komise tak definovala hodnotu tržeb skupiny H&R způsobem, který odráží závažnost protiprávního jednání spáchaného H&R, v souladu s požadavky článku 23 nařízení č. 1/2003.
- 241 Je třeba dodat, že Tribunál na základě své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci podrobně zkoumal korespondenci v průběhu správního řízení mezi Komisí a žalobkyní týkající se této oblasti tím, že žalobkyni položil množství písemných otázek, aby více objasnila dodavatelské vztahy mezi společností Klaus Dahleke a „produkčními společnostmi“ vlastněnými přímo nebo nepřímo žalobkyní. Odpovědi na tyto otázky nebyly s to prokázat pochybení ve výpočtu Komise. Je třeba dodat, že se některé z těchto odpovědí ukázaly ve světle dokumentace ve věci a tvrzení učiněných žalobkyní na jednání nepřesnými.
- 242 Zadruhé je však třeba zkoumat tvrzení žalobkyně, podle kterého je zahrnutí společnosti Klaus Dahleke do podniku H&R v rozporu s řešeními vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 2. října 2003, *Aristrain v. Komise* (C-196/99 P, Recueil, s. I-11005), jelikož H&R a Klaus Dahleke nepatří do téhož podniku. Podle bodů 98 a 99 uvedeného rozsudku není pouhá okolnost, že základní kapitál dvou různých obchodních společností patří téže osobě nebo téže rodině, sama o sobě dostačující k doložení existence hospodářské jednotky mezi těmito dvěma společnostmi s důsledkem, že jednání jedné společnosti mohou být přičtena druhé společnosti a že jedna společnost může být povinna zaplatit pokutu za jinou společnost.
- 243 Je třeba konstatovat, že v projednávané věci, na rozdíl od situace zkoumané Soudním dvorem v rozsudku *Aristrain v. Komise*, bod 242 výše (body 98 a 99), se nejedná o přičtení odpovědnosti za protisoutěžní jednání společnosti Klaus Dahleke skupině H&R nebo konkrétně žalobkyni, nýbrž o výpočet hodnoty tržeb skupiny H&R. Je nesporné, že obrat společnosti Klaus Dahleke, pokud jde

o výrobky dotčené kartelovou dohodou, pocházel „prakticky výlučně“ z dalšího prodeje parafinových vosků vyrobených, v letech 2002 a 2003, produkčními společnostmi skupiny H&R, jež byly samy zapojeny do kartelové dohody. Je třeba připomenout, že podle informací, kterými disponuje Tribunál, odpovídá výraz „produkční společnosti“ žalobkyni a jejím přímým a nepřímým dceřiným společnostem.

244 Alternativou k zohlednění vnějšího obratu by bylo zohlednění „vnitřního obratu“, a tedy obratu, jehož společnosti skupiny H&R dosáhly prodejem produktů dotčených kartelovou dohodou společnosti Klaus Dahleke. Sama žalobkyně vyjádřila, že preferuje, aby Komise zohlednila vnější obrat skupiny H&R, ke kterému podle ní patří část obratu společnosti Klaus Dahleke uvedená v dopisech ze dne 3. a 7. července 2008. Každopádně Tribunál položil písemnou otázku k dodavatelským vztahům mezi „produkčními společnostmi“ a společností Klaus Dahleke. Žalobkyně však neposkytla žádnou informaci, která by Tribunál mohla vést ke změně jeho posouzení dotčené situace.

245 Jelikož se tedy rozsudek *Aristrain v. Komise*, bod 242 výše, týká skutkové situace výrazně odlišné od projednávaného případu, nemůže se ho žalobkyně platně dovolávat.

246 Na základě všech předcházejících úvah Tribunál došel k závěru, že Komise neporušila čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 tím, že stanovila hodnotu tržeb skupiny H&R na základě údajů poskytnutých žalobkyní v jejích dopisech ze dne 3. a 7. července 2008, aniž odečetla obrat společnosti Klaus Dahleke.

247 Stejně tak se Tribunál na základě důkazů poskytnutých účastníky řízení domnívá, že hodnota tržeb stanovená pro roky 2002 a 2003 správně odráží závažnost protiprávního jednání spáchaného žalobkyní.

248 Projednávanou výhradu je tedy třeba zamítnout.

K výpočtu obratu za rok 2004 a zohlednění „společností v zahraničí“ a společnosti H&R ESP International

249 V napadeném rozhodnutí se Komise domnívala:

„[...]

(636)

H&R/Tudapetrol tvrdí, že rok 2004 nesmí být použit jako referenční rok v jejím případě z důvodu skutečnosti, že čísla za rok 2004 zahrnují obrat společnosti H&R ESP International, získané teprve dne 1. ledna 2004. Tato akvizice umožnila zdvojnásobení celkového obratu, který tak podle H&R/Tudapetrol není pro dobu trvání protiprávního jednání reprezentativní. Kromě toho H&R/Tudapetrol tvrdí, že výrobní infrastruktury společnosti H&R ESP International jsou částečně nevyužívány ve výrobě produktů dotčených protiprávním jednáním.

(637)

Tato tvrzení nemohou být přijata. Zvýšení obratu v průběhu daného roku samo o sobě nevylučuje, aby byl tento rok použit jako základ výpočtu [částky] pokuty. Skutečnost, že části H&R/Tudapetrol nejsou činné v oblasti výrobků souvisejících s protiprávním jednáním, je řádně zohledněna v základní částce pokut, která nezohledňuje hodnotu tržeb týkající se těchto výrobků. Jak bylo uvedeno v bodě (634) odůvodnění, Komise použije pro H&R, z jiných důvodů, průměr hodnoty tržeb za roky 2002, 2003 a 2004 jako základ výpočtu [částky] pokuty.“

- 250 V žalobní odpovědi Komise vysvětlila, jak došla k částce 39,4 milionu eur stanovené jako hodnota tržeb podniku H&R za rok 2004, při zohlednění údajů poskytnutých žalobkyní na stranách 2 a 12 jejího dopisu ze dne 23. dubna 2008.
- 251 Podle údajů obsažených v prvním sloupci dat na straně 2 tohoto dopisu, činil obrat skupiny dosažený v roce 2004 prodejem dotčených čtyř kategorií parafinových vosků 27,5 milionu eur, částku, ze které Komise odečetla výši obratu Tudapetrol (1,2 milionu eur). Komise tak v první etapě dospěla k obratu 26,3 milionu eur.
- 252 Poté Komise sečetla obrat „společností v zahraničí“ ve výši 9,2 milionu eur (první sloupec údajů na straně 12 dopisu ze dne 23. dubna 2008), a obrat společnosti H&R Ölwerke Schindler, činící 3,9 milionu eur (druhý sloupec údajů na straně 12 téhož dopisu). Přidání těchto částek k číslu 26,3 milionu eur stanovenému pro skupinu H&R bylo podle Komise odůvodněno skutečností, že žalobkyně, zejména na stranách 1 a 12 jejího dopisu ze dne 23. dubna 2008, opakovaně poukazovala na to, že podle ní ani obrat „společností v zahraničí“ ani obrat společnosti H&R Ölwerke Schindler, uskutečněný prostřednictvím prodeje H&R Sales, nebyl předmětem žádosti Komise o informace, protože se tyto společnosti nepodílely na protiprávním jednání.
- 253 Komise takto přičtením obratu „společností v zahraničí“ (9,2 milionu eur) a obratu společnosti H&R Ölwerke Schindler (3,9 milionu eur) k počáteční částce 26,3 milionu eur, stanovila, že obrat skupiny H&R za rok 2004, dosažený s produkty dotčenými kartelovou dohodou, činil 39,4 milionu eur.
- 254 Žalobkyně předkládá tři výhrady ke zpochybnění tohoto stanovení. Zaprvé tvrdí, že by hodnota tržeb „společností v zahraničí“ a společnosti H&R Sales neměla být zohledněna, protože tyto společnosti se nepodílely na kartelové dohodě. Zadruhé podle žalobkyně takto vypočtená hodnota tržeb nevyjadřuje hospodářskou závažnost protiprávního jednání, kterého se dopustila. Zatřetí Komise údajně dvakrát přičetla k hodnotě tržeb skupiny H&R relevantní obrat „společností v zahraničí“.
- K zahrnutí obrátů „společností v zahraničí“ a společnosti H&R Sales získaných v roce 2004 do výpočtu hodnoty tržeb
- 255 Žalobkyně uvádí, že by relevantní obrat „společností v zahraničí“ a společnosti H&R Sales neměl být zahrnut do hodnoty tržeb H&R, protože tyto společnosti byly získány až v roce 2004 a že s ohledem k nim nebyla vznesena žádná námitka založená na účasti na kartelové dohodě. Podle ní Komise každopádně měla vyjmout obrat generovaný prostřednictvím zařízení na přeměnu, která nevyrábějí parafinové vosky.
- 256 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle bodu 13 pokynů z roku 2006 bude Komise za účelem stanovení základní částky pokuty, která má být uložena, vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním.
- 257 Kromě toho podle judikatury není hodnota tržeb, která má být zohledněna, počítána na základě obratu dosaženého prodejem výrobků skutečně dotčených protiprávním jednáním, nýbrž na základě obratu dosaženého obecně na trhu dotčeném protiprávním jednáním, podnikem ve smyslu článku 81 ES, který se podílel na protiprávním jednání (viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. června 2011, Putters International v. Komise, T-211/08, Sb. rozh. s. II-3729, body 59 až 61 a citovaná judikatura).
- 258 Proto nemá pouhá skutečnost, že se „společnosti v zahraničí“ a H&R Sales neúčastnily kartelové dohody před rokem 2004, dopad na skutečnost, že se tyto společnosti v roce 2004 staly částmi podniku zapojeného do kartelové dohody, jelikož byly získány skupinou H&R. V tomto ohledu je třeba

zdůraznit, že v oznámení námitek, zvláště v bodech 261 až 264, Komise již popsala skupinu H&R jako podnik ve smyslu článku 81 ES a že žalobkyně toto označení nezpochybnila ve své odpovědi na uvedené oznámení.

- 259 Kromě toho v projednávané věci byly dvě společnosti skupiny H&R přímo zapojeny do kartelové dohody v roce 2004, totiž H&R Wax Company Vertrieb a H&R ChemPharm, z důvodu účasti p. G. a p. H. na technických schůzkách, přičemž tito pánové v roce 2004 vykonávali v těchto společnostech funkce.
- 260 Tribunál žalobkyni položil písemné otázky, aby byla objasněna identita „společností v zahraničí“ a „kapitálových vztahů mezi uvedenými společnostmi, společnostmi H&R Ölwerke Schindler, ESP International a H&R Sales a skupinou H&R“, aby bylo možno tyto společnosti zařadit do struktury skupiny H&R.
- 261 Ve své odpovědi žalobkyně výslovně popřela, že vlastní podíly ve „společnostech v zahraničí“, a odmítla upřesnit jejich identitu.
- 262 Rovněž popřela, že vlastní podíly ve společnostech H&R Ölwerke Schindler, ESP International a H&R Sales. Tato odpověď byla zjevně chybná, jak žalobkyně přiznala na jednání poté, co byla konfrontována s důkazy, které má Tribunál. ESP International je totiž stoprocentní dceřinou společností žalobkyně, zatímco H&R Ölwerke Schindler je stoprocentní dceřinou společností ESP International. Konečně v roce 2004 byla H&R Sales stoprocentní dceřinou společností H&R Ölwerke Schindler. Jedná se tedy o společnosti, jejichž kapitál byl v rozhodné době zcela vlastněn žalobkyní.
- 263 Ve světle předcházejících úvah žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila jakéhokoli pochybení tím, že zahrnula hodnotu tržeb „společností v zahraničí“ a společnosti H&R Sales do hodnoty tržeb skupiny H&R, aby stanovila hodnotu tržeb za rok 2004.
- 264 Navíc žalobkyně nemůže platně tvrdit, že Komise připojila obrat generovaným prostřednictvím zařízení na přeměnu, která nevyrábějí parafínové vosky. Jak totiž jasně vyplývá z vysvětlení Komise v žalobní odpovědi, dospěla k částce 26,3 milionu eur sečtením pouze čtyř kategorií parafínových vosků (tvrdého hydrogenovaného parafínu, tvrdého nehydrogenovaného parafínu, parafínového vosku a speciálních hydrogenovaných vosků) obsažených v prvním sloupci strany 2 dopisu žalobkyně ze dne 23. dubna 2008 a vyloučením jak parafínového gáče, tak obrátů zařízení na přeměnu. Stejně postupovala, pokud jde o první a druhý sloupec údajů obsažených na straně 12 uvedeného dopisu (hodnota tržeb „společností v zahraničí“ a společnosti H&R Sales).
- 265 Komise, která tudíž stanovila hodnotu tržeb H&R za rok 2004 tak, že zohlednila veškerý obrat společností patřících k tomuto podniku dosažený na trhu dotčeném kartelovou dohodou, jednala v souladu s pokyny z roku 2006 a použitelnou judikaturou a neporušila čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Projednávaná výtka tudíž musí být zamítnuta.
- Ke zvýšení průměru hodnoty tržeb během referenčního období zohledněním obratu společností získaných v roce 2004
- 266 Podle žalobkyně zohlednění obratu společností získaných v roce 2004 vede k tomu, že stanovená hodnota tržeb vypočtená jako průměr hodnot tržeb za roky 2002 až 2004 již neodráží závažnost protiprávního jednání.

267 Je třeba uvést, že fúze s entitou nebo získání entity, která se nepodílela na protiprávním jednání před spojením podniků, může mít dopad na výpočet hodnoty tržeb, pokud hodnota tržeb po spojení nepředstavuje, s ohledem na celou dobu trvání protiprávního jednání, „vhodnou hodnotou pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání a relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“ ve smyslu bodu 6 pokynů z roku 2006 (viz bod 217 výše).

268 V projednávané věci Komise do referenčního období sloužícího k výpočtu hodnoty tržeb zahrnula tři celé roky účasti společnosti H&R ChemPharm na protiprávním jednání (roky 2002 až 2004). První období, vzhledem k němuž byla hodnota tržeb referenčního období zobecněna (období od 1. července 2001 do 31. prosince 2001), spadá do doby před akvizicí, takže pro ně hodnota tržeb za roky 2002 a 2003 byla reprezentativní. Druhé období, vzhledem k němuž byla hodnota tržeb referenčního období zobecněna (období od 1. ledna 2005 do 28. dubna 2005), spadá do doby po akvizici, takže pro ně hodnota tržeb za rok 2004 byla reprezentativní.

269 Proto se Tribunál za zvláštních okolností projednávané věci domnívá, že průměr hodnoty tržeb skupiny H&R za roky 2002 až 2004 představuje „vhodnou hodnotu pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání, jakož i relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“ pro celou dobu účasti společnosti H&R ChemPharm.

270 Tuto výhradu je tedy třeba zamítnout.

271 Je třeba dodat, že Tribunál ve svém rozsudku ze dne 11. července 2014 ve spojené věci T-540/08 Esso a další v. Komise snížil částku pokuty uložené společnosti Esso Sociétés anonymes française, aby vyjádřil skutečnost, že se hodnota tržeb dosažená podnikem ExxonMobil, ke kterému uvedená společnost náležela, téměř zdvojnásobila po fúzi mezi společnostmi Exxon a Mobil, k níž došlo v roce 1999, a že hodnota tržeb, počítaná pouze na základě tržeb dosažených po fúzi v letech 2000 až 2002, byla zobecněna i na období od roku 1992 do roku 1999, během kterého se kartelové dohody účastnila pouze Mobil France.

272 Proto se skutkové okolnosti věci, ve které byl vydán rozsudek Esso a další v. Komise (bod 271 výše) v zásadním bodě liší od skutkových okolností projednávané věci, jelikož v uvedeném případě hodnota tržeb ExxonMobil po fúzi nepředstavovala „vhodnou hodnotu pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání a relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“ pro celou dobu trvání protiprávního jednání spáchaného společností Esso Sociétés anonymes française.

– K údajnému dvojímu zohlednění obratu „společností v zahraničí“

273 Žalobkyně tvrdí, že Komise dvakrát zohlednila obrat 9,2 milionu eur „společností v zahraničí“. Uvádí, že rozdíl mezi prvním sloupcem údajů na straně 2 jejího dopisu ze dne 23. dubna 2008 (27,5 milionu eur), který zahrnuje společnost ESP International, a druhým sloupcem (18,3 milionu eur), bez společnosti ESP International, činí přesně 9,2 milionu eur. Komise proto údajně dvakrát zohlednila obrat společnosti ESP International.

274 Ve své replice žalobkyně uvádí:

„51 I kdyby však za rok 2004 [...] byly přičteny společnosti [v zahraničí] (tedy ESP International) a H&R Sales GmbH, jsou čísla, ze kterých Komise vycházela, nesprávná a příliš vysoká. Komise totiž nesprávně dvakrát přičetla obrat společností [v zahraničí]. Správné číslo za rok 2004 by činilo 26,3 milionu eur se společnostmi [v zahraničí] a 30,2 milionu eur, pokud se k tomu přičte H&R Sales. Celkový obrat za rok 2004 by v žádném případě nečinil 39,4 milionu eur, což je číslo použité [Komisí]. To vyplývá z následujícího.“

- 52 Mezičástka 26,3 milionu eur [výsledek prvního sloupce údajů na straně 2 dopisu ze dne 23. dubna 2008] již obsahuje obrat společností [v zahraničí], činící 9,2 milionu eur, jak zjevně a jasně vyplývá z [uvedeného dopisu]. [Komise] se tedy dopustila chyby [...], když k této částce znovu přičetla sumu 9,2 milionu eur z titulu společností [v zahraničí], čímž tuto část obratu zdvojila. Proto [Komise] nemohla, i kdyby zohlednila společnosti [v zahraničí], platně dojít k částce 26,3 milionu eur. Pokud by se k tomu přidala H&R Sales GmbH, činila by tato částka 30,2 milionu eur – v žádném případě však 39,4 milionu eur.“
- 275 Zprv je třeba poznamenat, že není možno sladit argumenty žalobkyně předložené před Tribunálem s informacemi, které sdělila v rámci správního řízení a které jsou částí spisu předloženého Tribunálu.
- 276 Zprv je třeba poznamenat, že žalobkyně ve své odpovědi na oznámení námitek uvedla, že hodnota tržeb H&R na trhu parafinových vosků (bez zohlednění tržeb Tudapetrol a prodejů voskových emulzí a parafinového gáče) činila 38,99 milionu eur v roce 2004, což je číslo téměř shodné s číslem vypočteným Komisí (39,4 milionu eur).
- 277 Zadruhé žalobkyně rovněž na jednání s úředníkem pro slyšení uvedla, že získáním nové rafinérie v Hamburku-Neuhofu (Německo), patřící společnosti H&R Ölwerke Schindler, se její obrat dosažený na trzích „parafinových produktů“ zvýšil téměř 2,5krát. V tomto ohledu rovněž poskytla údaje ve svém dopise ze dne 8. prosince 2005. Podle nich z důvodů získání nových výrobních kapacit v roce 2004 se objem prodejů parafinových vosků zvýšil ze 43 000 tun v roce 2003 na 84 400 tun v roce 2004. Rovněž uvedla, že se cena těchto produktů v roce 2004 zvýšila.
- 278 Avšak podle teze žalobkyně, předložená před Tribunálem, se hodnota prodejů H&R zvýšila pouze z 24 107 000 eur v roce 2003 na 26 300 000 eur v roce 2004. Toto tvrzené zvýšení není ve vztahu s růstem produkce a prodejů vyplývajících ze získání rafinérie Hamburk-Neuhof a je ve zjevném rozporu s údaji poskytnutými žalobkyní v odpovědi na oznámení námitek.
- 279 Zatřetí je třeba uvést, že existují vážné pochybnosti, pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle kterého se „společnosti v zahraničí“ shodují se společnostmi H&R ESP International.
- 280 Ve svém dopise ze dne 8. prosince 2005 žalobkyně uvádí, že ESP International je stoprocentní mateřskou společností společnosti H&R Ölwerke Schindler. Kromě toho ze spisu vyplývá, že H&R Ölwerke Schindler a ESP International jsou společnostmi založenými podle německého práva a výrobní závod těchto společností se nachází v Hamburku-Neuhofu.
- 281 Tribunál není schopen pochopit důvody, ze kterých se žalobkyně rozhodla použít výraz „společnosti v zahraničí“ ke sdělení hodnoty tržeb dosažených pouze společnostmi H&R ESP International, která je společností založenou podle německého práva a jejíž výrobní závod se nachází v Německu.
- 282 Kromě toho žalobkyně v žádném okamžiku ve svých četných dopisech, které během správního řízení Komisi zaslala, neuvedla, že H&R ESP International odpovídá pojmu „společnosti v zahraničí“ nebo je do tohoto pojmu zahrnuta, jak Komise správně uvádí. Naopak na první straně dopisu ze dne 23. dubna 2008 jsou „společnosti v zahraničí“ a H&R ESP International uvedeny vedle sebe, takže skutečně vzniká dojem, že se jedná o dvě oddělené entity. Dále jsou rozdílné i důvody předložené žalobkyní v uvedeném dopise za účelem odůvodnění toho, aby hodnota tržeb těchto společností nebyla Komisí zohledněna. Ohledně „společností v zahraničí“ žalobkyně uvádí, že se jich „netýká šetření“, kdežto pokud jde o H&R ESP International, zdůrazňuje, že byla získána teprve v roce 2004, což způsobilo „skok v obratu“.
- 283 Konečně v dopise ze dne 8. prosince 2005 žalobkyně uvádí rovněž „sesterské společnosti“ H&R Ölwerke Schindler, které spravují zařízení na přeměnu v zahraničí. Kromě toho podle zprávy společnosti H&R Wasag o činnosti za rok 2004 se akvizice speciálních rafinérských činností ze společnosti BP týkala pouze H&R Ölwerke Schindler, v Německu, a H&R ESP Nuth B. V.,

v Nizozemsku. Ve svém dopise ze dne 7. července 2008 žalobkyně dokonce uvedla, že společnosti v zahraničí, se sídlem v Corryton a Chorley ve Spojeném království, dosáhly, podle prvního odhadu, obratu 8,6 milionu eur prodejem parafinového vosku v roce 2004. Tyto poznatky ukazují, že skupina H&R zahrnovala společnosti se sídlem v zahraničí, na rozdíl od společnosti H&R ESP International, sídlící v Německu.

284 Na základě předcházejících úvah je třeba dojít k závěru, že žalobkyně nemůže platně Komisi vytýkat, že k mezihodnotě 26,3 milionu eur přičetla jak hodnotu tržeb společnosti H&R ESP International, tak hodnotu tržeb „společností v zahraničí“. Naopak je třeba se domnívat, že při výpočtu hodnoty tržeb za rok 2004 Komise plně dodržela body 15 a 16 pokynů z roku 2006, citované v bodě 218 výše.

285 Zadruhé se žalobkyně nemůže platně dovolávat skutečnosti, že v napadeném rozhodnutí není obsažen podrobný výpočet hodnoty tržeb, který byl Komisí předložen v její žalobní odpovědi. Na jedné straně Komise vycházela z čísel, které žalobkyně sama předložila ve správním řízení a došla k částce, která velkou měrou odpovídá údajům poskytnutým žalobkyní v její odpovědi na oznámení námitek a na jednání s úředníkem pro slyšení. Na druhé straně Tribunál právě proto, aby jí umožnil dvakrát písemně reagovat, pokud jde o obsah žalobní odpovědi, žalobkyni vyzval, aby písemně odpověděla na dupliku Komise, pokud jde o třetí žalobní důvod.

286 Zatřetí je třeba uvést, že v průběhu řízení před Tribunálem Tribunál žalobkyni položil mnohé písemné otázky, aby více objasnil skutkové okolnosti.

287 Tribunál zvláště žalobkyni výslovně vyzval k identifikaci „společností v zahraničí“. Žalobkyně se však zdráhala upřesnit společnosti, o něž se jednalo, navzdory skutečnosti, že žádala o zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí na základě argumentace, kterou nešlo vyložit bez identifikace uvedených společností. Kromě toho žalobkyně neupřesnila ani vztah „společností v zahraničí“ se společnostmi ESP International, H&R Ölwerke Schindler, H&R Sales a jí samou, a dokonce popřela, že se jedná o její vlastní dceřiné společnosti.

288 Je třeba dodat, že důvod, ze kterého žalobkyně podpůrně navrhuje, v bodě 51 repliky, přičtení obratu společnosti H&R Sales k částce 26,3 milionu eur obsažené v prvním sloupci strany 2 jejího dopisu ze dne 23. dubna 2008, není jasný. V uvedeném dopise žalobkyně tvrdila, že obrat společnosti H&R Ölwerke Schindler odpovídá obratu společnosti H&R Sales, přičemž uvedla, že „na vlastní distribuci OWS – H&R Sales GmbH – se podle našeho chápání nevztahuje žádost o informace“. Avšak ve svém dopise ze dne 8. prosince 2005 žalobkyně uvedla, že H&R Ölwerke Schindler je stoprocentní dceřinou společností společnosti ESP International. Nelze tedy pochopit důvody, ze kterých žalobkyně podpůrně navrhuje přičíst k částce 26,3 milionu eur obrat dceřiné společnosti ESP International, když se zásadně brání připojit k této částce obrat „společností v zahraničí“, které v replice ztotožňuje se společností ESP International.

289 Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám, zejména těm uvedeným v bodech 276 a 277 výše, nemůže být Komisi vytýkáno, že se v napadeném rozhodnutí dopustila pochybení, pokud jde o určení hodnoty tržeb za rok 2004. Tato výhrada Komise musí být tudíž být zamítnuta v rozsahu, v němž navrhuje částečné zrušení napadeného rozhodnutí.

290 Kromě toho musejí být návrhy žalobkyně zamítnuty i v rozsahu, v němž směřují ke změně částky pokuty Tribunálem v rámci výkonu jeho pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci. Po důkladném zkoumání spisu, který mu byl předložen v rámci projednávané věci, se totiž Tribunál domnívá, že zaprvé argumenty žalobkyně a informace, které poskytla, takovou změnu neodůvodňují a zadruhé důkazy obsažené ve spise, zejména ty zmíněné v bodech 276 a 277 výše, umožňují konstatovat, že hodnota tržeb zjištěná Komisí pro rok 2004 přiměřeně odráží závažnost protiprávního jednání spáchaného žalobkyní.

291 Z toho vyplývá, že musí být zamítnuta tato výhrada, a tudíž třetí žalobní důvod v plném rozsahu.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 z důvodu nesprávných posouzení týkajících se stanovení částky pokuty

- 292 Čtvrtý žalobní důvod, předložený podpůrně, vychází z porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 z důvodu nesprávných posouzení týkajících se stanovení částky pokuty. Je rozdělen do tří částí. Zprvče žalobkyně zpochybňuje použitelnost pokynů z roku 2006. Zadruhé se domnívá, že sazba 17 % hodnoty tržeb stanovená jak v bodě 21, tak bodě 25 pokynů z roku 2006 je stížena nesprávným posouzením a porušuje zásadu proporcionality. Zatřetí se domnívá, že částka pokuty, která je jí uložena, je nepřiměřená a diskriminační vzhledem k její velikosti. V podstatě navrhuje, aby Tribunál změnil napadené rozhodnutí a snížil částku pokuty, která jí byla uložena.

K použití pokynů z roku 2006

- 293 Žalobkyně uvádí, že stanovení pokuty je protiprávní, jelikož Komise vycházela z pokynů z roku 2006, a nikoli z pokynů v jejich znění z roku 1998 [pokyny o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO (Úř. věst. C 9, s. 3), což vedlo ke značně vyšší pokutě, zejména vzhledem k zavedení násobícího koeficientu odpovídajícího počtu let účasti na protiprávním jednání. Domnívá se, že je porušena zásada zákazu zpětné účinnosti v trestním právu, jelikož v okamžiku, kdy bylo spácháno protiprávní jednání, nebyly pokyny z roku 2006 ještě v platnosti. Stejně tak se Komise údajně dopustila porušení zásady omezení pravomoci, které si sama stanovila přijetím pokynů a legitimního očekávání, které uvedené pokyny vytvářejí u hospodářských subjektů.
- 294 V tomto ohledu Soudní dvůr již rozhodl, že skutečnost, že Komise v minulosti uplatnila pokuty určité úrovně na určité typy protiprávního jednání, ji nemůže zbavit možnosti zvýšit tuto úroveň v mezích stanovených v nařízení č. 1/2003, pokud je to nezbytné k zajištění uplatňování unijní politiky hospodářské soutěže, ale že naopak účinné uplatnění unijních pravidel hospodářské soutěže vyžaduje, aby Komise mohla kdykoli přizpůsobit úroveň pokut potřebám této politiky (rozsudky *Musique Diffusion française a další v. Komise*, bod 73 výše, bod 109; *Aristrain v. Komise*, bod 242 výše, bod 81 a *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 40 výše, bod 169).
- 295 Poslání dohledu, které Komisi svěřují články 81 ES a 82 ES, nezahrnuje pouze úkol vyšetřovat a potlačovat individuální protiprávní jednání, ale obsahuje rovněž povinnost sledovat obecnou politiku směřující k uplatňování v oblasti hospodářské soutěže zásad stanovených ve Smlouvě a směřovat v tomto smyslu jednání podniků (rozsudky *Musique Diffusion française a další v. Komise*, bod 73 výše, bod 105, a *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 40 výše, bod 170).
- 296 Hospodářské subjekty však nemohou spojit legitimní očekávání se zachováním stávající situace, neboť tu může Komise změnit v rámci své posuzovací pravomoci, kterou má z titulu uplatňování článků 81 ES a 82 ES a obecně při vymezování politiky hospodářské soutěže (viz rozsudek *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 40 výše, body 171 a 172 a citovaná judikatura).
- 297 Konkrétně podniky, vůči nimž se vede správní řízení, jež může vyústit v uložení pokuty, nemohou nabýt legitimního očekávání, že Komise nepřekročí úroveň pokut používanou dříve, ani očekávání ohledně metody jejich výpočtu (rozsudek *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 40 výše, bod 228).
- 298 Uvedené podniky tedy musejí vzít v úvahu možnost, že se Komise kdykoli rozhodne zvýšit úroveň pokut ve srovnání s úrovní používanou v minulosti. To platí nejen, když Komise přikročí ke zvýšení úrovně výše pokut, které ukládá v individuálních rozhodnutích, ale i tehdy, když k tomuto zvýšení v daných případech dojde použitím obecně závazných pravidel chování, jako jsou pokyny (rozsudek *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 40 výše, body 229 a 230).

- 299 Nahrazení pokynů z roku 1998 novou metodou stanovení pokut obsaženou v pokynech z roku 2006 proto bylo za předpokladu, že mělo přítěžující účinek, pokud jde o úroveň částky uložených pokut, důvodně předvídatelné účastníky kartelové dohody vzhledem k období, kdy byla tato kartelová dohoda prováděna. V důsledku toho Komise tím, že v napadeném rozhodnutí použila pokyny z roku 2006 na protiprávní jednání, ke kterým došlo před jejich přijetím, neporušila zásadu zákazu zpětné účinnosti ani zásadu ochrany legitimního očekávání (v tomto smyslu viz rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 40 výše, body 231 a 232).
- 300 Konečně je třeba uvést, že výklad omezení vlastní posuzovací pravomoci, které si Komise sama stanovila přijetím pokynů, provedený žalobkyní je s touto judikaturou v rozporu. Kdyby totiž Komise byla povinna použít uvedené pokyny, které byly účinné v době spáchání protiprávního jednání, jež v projednávaném případě trvalo třináct let, zbavovala by taková povinnost významu oprávnění Komise, uznané judikaturou citovanou v bodě 294 výše, upravovat metody stanovování pokuty za účelem splnění své povinnosti účinného uplatňování unijních pravidel hospodářské soutěže.
- 301 Tato analýza nemůže být vyvrácena argumenty vycházejícími z rozsudku Tribunálu ze dne 3. dubna 2003, Royal Philips Electronics v. Komise (T-119/02, Recueil, s. II-1433). Žalobkyně z bodu 242 uvedeného rozsudku vyvodila, že „[j]elikož jsou pokyny určeny právním subjektům a vytvářejí stav důvěry přičitatelný Komisi, mají funkci záruky“. Avšak dotčená pasáž rozsudku, na kterou žalobkyně odkazuje, neuvádí ani legitimní očekávání ani funkci záruky, protože se omezuje na údaj, že oznámení Komise o nápravných opatřeních, která jsou přijatelná podle nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 a podle nařízení Komise (ES) č. 447/98 (Úř. věst. 2001, C 68, s. 3; Zvl. vyd. 08/01, s. 284) „není zcela právně nezávazné“ a že „Komise je totiž vázána oznámeními, která přijme v oblasti kontroly spojování podniků, pokud se neodchylují od ustanovení Smlouvy a nařízení č. 4064/89“.
- 302 Každopádně je třeba zdůraznit, že v oblasti spojování podniků mohou účastníci řízení nabídnout závazky s cílem učinit spojení slučitelným s vnitřním trhem, a v důsledku toho umožnit Komisi povolit spojení podniků. Účelem oznámení uvedeného v bodě 301 výše je tudíž směřovat podniky, které jednají v dobré víře a nedopustily se žádného protiprávního jednání, ohledně povahy závazků, jež mají nabídnout k dosažení zdárného výsledku správního řízení vedeného Komisí. Situace těchto podniků tedy nemůže být přirovnávána k situaci podniků, které se účastnily kartelové dohody výslovně zakázané článkem 81 ES.
- 303 Stejně tak je třeba zdůraznit, že cílem pokynů v oblasti stanovení částky pokut je zajistit transparentnost a objektivní a nediskriminační povahu peněžních sankcí uložených v rozhodnutích Komise, avšak aby nebyl snížen odrazující účinek její činnosti.
- 304 Na rozdíl od trestního práva jsou však v oblasti práva hospodářské soutěže jak prospěch, tak i sankce za protiprávní jednání čistě peněžní povahy, stejně jako motivace pachatelů, kteří svým jednáním ostatně sledují hospodářskou logiku. Víceméně přesná předvídatelnost částky pokuty, která má být uložena z důvodu účasti na protiprávní kartelové dohodě, by tak silně narušovala účinnost unijní politiky hospodářské soutěže, jelikož by podniky, které se dopouštějí protiprávních jednání, mohly přímo porovnávat náklady i zisky ze svých protiprávních aktivit, jakož i vzít v úvahu možnosti odhalení, a pokusit se tak zajistit ziskovost uvedených činností (v tomto smyslu viz rozsudky Degussa v. Komise, bod 220 výše, bod 83, a Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik v. Komise, bod 220 výše, bod 45).
- 305 Ve světle předcházejících úvah je třeba tuto výhradu zamítnout.

K porušení zásady proporcionality a nesprávného posouzení z důvodu stanovení koeficientu 17 %, jak na základě závažnosti protiprávního jednání, tak za účelem odrazení

- 306 V napadeném rozhodnutí Komise, poté co v bodě 651 definovala zeměpisný rozsah protiprávního jednání, věnovala pod nadpisem „Závěr o závažnosti“ bod 653 odůvodnění otázce závažnosti protiprávního jednání:

„[...]

(651) Pokud jde o zeměpisný rozsah, protiprávní jednání se vztahovalo na celý EHP vzhledem ke skutečnosti, že dotčené podniky prodávaly [parafrinové vosky] ve všech zemích EHP [...]

(653) Vzhledem ke specifickým okolnostem projednávaného případu, výše diskutovaným kritériím týkajícím se povahy protiprávního jednání a zeměpisnému rozsahu musí podíl hodnoty prodeje, který má být zohledněn pro Eni a H&R/Tudapetrol, činit 17 %. Bylo prokázáno, že pro ExxonMobil, MOL, Repsol, RWE, Sasol, Shell a Total se jediné a trvalé protiprávní jednání vyznačovalo i rozdělením zákazníků nebo trhů. Rozdělení trhů a rozdělení zákazníků patří svou povahou mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže, jelikož tyto praktiky vedou k omezení nebo vyloučení hospodářské soutěže na určitých trzích nebo ve vztahu k určitým zákazníkům [...] S ohledem na tuto doplňující závažnost musí podíl hodnoty prodeje, který má být zohledněn v případě ExxonMobil, MOL, Repsol, RWE, Sasol, Shell a Total, činit 18 % [...]

- 307 Žalobkyně uvádí, že Komise porušila zásadu proporcionality a dopustila se nesprávného posouzení tím, že pro hlavní část protiprávního jednání použila koeficient 17 %, jak z důvodu závažnosti protiprávního jednání, vzhledem k bodu 21 pokynů z roku 2006, tak i z důvodu odrazujícího účinku podle bodu 25 uvedených pokynů. Koeficient použitý ve vztahu k podnikům, které se účastnily také části protiprávního jednání spočívající v rozdělení trhů a zákazníků, totiž činí pouze 18 %. Rozdíl závažnosti údajně není přiměřeně vyjádřen dotčeným rozdílem jediného procentního bodu. Žalobkyně tak v podstatě navrhuje, aby Tribunál zvýšil rozdíl mezi koeficienty 17 % a 18 %, tím, že sníží první koeficient, tedy koeficient uplatněný na hodnotu tržeb podniků, které se jako žalobkyně nepodílely na hlavní části protiprávního jednání.

- 308 Podle judikatury z čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie vyplývá, že intenzita trestu nemůže být nepřiměřená stíhanému protiprávnímu jednání a že podle čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 je třeba pro určení částky pokuty zohlednit závažnost protiprávního jednání a dobu jeho trvání. Zásady proporcionality a vhodnosti trestu za protiprávní jednání rovněž stanoví, že částka uložené pokuty musí být přiměřená závažnosti a době trvání protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 12. července 2001, Tate & Lyle a další v. Komise, T-202/98, T-204/98 a T-207/98, Recueil, s. II-2035, bod 106, a ze dne 27. září 2006, Jungbunzlauer v. Komise, T-43/02, Sb. rozh. s. II-3435, bod 226).

- 309 Zásada proporcionality v tomto kontextu zvláště znamená, že Komise musí stanovit pokutu přiměřeně k faktorům vzatým v úvahu za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání a že musí v tomto ohledu tyto faktory používat soudržným a objektivně odůvodněným způsobem (rozsudky Tribunálu Jungbunzlauer v. Komise, bod 308 výše, body 226 až 228, a ze dne 28. dubna 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie v. Komise, T-446/05, Sb. rozh. s. II-1255, bod 171).

- 310 Kromě toho podle judikatury musejí být při stanovení částky pokuty rovněž zohledněny objektivní skutečnosti, jako je obsah a doba trvání protisoutěžních jednání, jejich počet a intenzita, rozsah dotčeného trhu a zhoršení hospodářského veřejného pořádku. Analýza musí rovněž zohlednit relativní význam a podíl odpovědných podniků na trhu, jakož i případné opakování protiprávního jednání. Komise přijala v zájmu transparentnosti pokyny z roku 2006, ve kterých uvádí, z jakého důvodu

zohlední určité okolnosti protiprávního jednání a důsledky, které z těchto okolností mohou vyplývat pro výši pokuty (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 8. prosince 2011, Chalkor v. Komise, C-386/10 P, Sb. rozh. s. I-13090, body 57 až 59).

- 311 Je třeba zdůraznit, že metoda stanovení pokut a úloha různých zohledněných skutečností, jak jsou stanoveny v pokynech z roku 2006, nejsou žalobkyní v rámci této výhrady zpochybněny.
- 312 Zprv, pokud jde o projednávaný případ, je třeba poznamenat, jak je uvedeno v bodě 23 pokynů z roku 2006, že dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, jejichž předmětem je stanovení cen a které jsou jako v projednávaném případě hlavní částí protiprávního jednání, patří svou samotnou povahou mezi nejzávažnější porušení pravidel hospodářské soutěže. Podle bodů 21 a 23 uvedených pokynů musí být tudíž koeficient odrážející závažnost protiprávního jednání stanoven v horní části rozpětí 0 až 30 %. Navíc v projednávaném případě se dohody a jednání ve vzájemné shodě týkající se stanovení cen vztahovaly na všechny země EHP, což je podle bodu 22 pokynů z roku 2006 také relevantní (body 651 a 653 napadeného rozhodnutí).
- 313 Vzhledem k těmto skutečnostem se Komise nedopustila nesprávného posouzení, když použila koeficient 17 % z důvodu závažnosti protiprávního jednání, pokud jde o jeho hlavní část spočívající „v dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě týkajících se stanovení cen a výměny a vyzrazování citlivých obchodních informací“ týkajících se parafinových vosků. Totéž platí, pokud jde o stanovení částky, kterou je třeba přičíst z důvodu odrazujícího účinku podle bodu 25 pokynů z roku 2006, zvané „vstupní poplatek“. Navíc Komise uvedla spojitost mezi relevantními faktory, které byly zohledněny z důvodu závažnosti protiprávního jednání, a použitým koeficientem.
- 314 Je třeba dodat, že stanovení dotčeného koeficientu na 17 % je rovněž odůvodněno z hlediska kritérií pro posouzení, která byla uplatněna v judikatuře citované v bodě 307 výše.
- 315 Z toho vyplývá, že se Komise nedopustila nesprávného posouzení ani neporušila zásadu proporcionality, když stanovila dotčenou sazbu na 17 %.
- 316 Z druhé je třeba zkoumat argumenty žalobkyně, podle kterých rozdíl mezi koeficienty použitými na jedné straně v případě hlavní části protiprávního jednání a na druhé straně v případě první a druhé části společně, který je v rozsahu jednoho procentního bodu, neodráží rozdíl závažnosti spočívající v zohlednění účasti na rozdělení zákazníků a trhů.
- 317 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že jak vyplývá z bodů 240 a 248 odůvodnění napadeného rozhodnutí, dohody spočívající v rozdělení trhů nebo zákazníků byly na technických schůzkách ve srovnání s dohodami nebo jednáními ve vzájemné shodě týkajícími se stanovení cen parafinových vosků sporadické. Navíc podle nezávislých prohlášení podniků, které se rovněž účastnily kartelové dohody (viz bod 153 výše), součástí technických schůzek byla vždy debata o cenových úrovních uplatňovaných účastníky, přičemž se tyto schůzky zpravidla týkaly stanovení cen.
- 318 Kromě toho podle bodu 267 odůvodnění napadeného rozhodnutí protiprávní a sankcionovaný cíl sledovaný účastníky jediného a trvajícího protiprávního jednání v projednávaném případě spočíval ve snížení nebo odstranění konkurenčního tlaku, a to s konečným cílem dosáhnout nejlepších zisků a v poslední řadě stabilizovat, nebo dokonce zvýšit tyto zisky. Druhá část protiprávního jednání jistě mohla zhoršit nepříznivé účinky tohoto protiprávního jednání ve vztahu k zákazníkům a dotčeným trhům. Tato část však neměla protisoutěžní cíl, který by mohl být jasně oddělen od protisoutěžního cíle spadajícího do hlavní části protiprávního jednání, jelikož byly dotčeny tytéž výrobky a zeměpisné trhy a v poslední analýze sloužilo rozdělení trhů a zákazníků rovněž k dosažení cíle spočívajícího v dosažení cenových úrovní vyšších, než jsou konkurenční úrovně, stejně jako praktiky sledující stanovení cen.

- 319 Komise se tudíž nedopustila nesprávného posouzení ani neporušila zásadu proporcionality tím, že z důvodu na jedné straně závažnosti protiprávního jednání a na druhé straně odrazení podle bodu 25 pokynů z roku 2006, použila podíl 17 % hodnoty tržeb, pokud šlo o podniky podílející se pouze na hlavní části protiprávního jednání a 18 % hodnoty tržeb, pokud šlo o podniky podílející se rovněž na druhé části protiprávního jednání.
- 320 Ostatně v rozsahu, v němž je mu podpůrně navrženo, aby rozhodl o snížení částky pokuty, se Tribunál při výkonu své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci domnívá, že zohlednění podílu 17 % hodnoty tržeb, kterých dosáhly podniky zúčastněné pouze na hlavní části protiprávního jednání, přiměřeně odráží závažnost protiprávního jednání, jak vyžaduje čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 a judikatura citovaná v bodě 308 výše.
- 321 Projednávanou výhradu je proto třeba zamítnout.
- K údajné nepřiměřené a diskriminační povaze základní částky vzhledem k velikosti skupiny H&R
- 322 Žalobkyně se domnívá, že pokuta, která jí byla uložena, je nepřiměřená a diskriminační vzhledem k její velikosti, ve srovnání s pokutami uloženými jiným podnikům zúčastněným na kartelové dohodě. Uvádí skutečnost, že základní upravená částka použitá vůči společnosti ExxonMobil představuje pouze 0,04 % celkového obrátu dosaženého touto skupinou v roce 2007, zatímco v případě skupiny H&R tato sazba činí 2,5 %.
- 323 Podle judikatury je zásada rovného zacházení porušena, pouze pokud je se srovnatelnými situacemi zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. prosince 1984, Sermide, 106/83, Recueil, s. 4209, bod 28, a rozsudek Tribunálu ze dne 4. července 2006, Hoek Loos v. Komise, T-304/02, Sb. rozh. s. II-1187, bod 96).
- 324 Kromě toho podle judikatury citované v bodě 308 výše z čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv vyplývá, že intenzita trestu nesmí být nepřiměřená stíhanému protiprávnímu jednání a podle čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 je pro stanovení částky pokuty třeba zohlednit závažnost a dobu trvání protiprávního jednání. Zásady proporcionality a vhodnosti trestu za protiprávní jednání stanoví také, že částka uložené pokuty musí být přiměřená závažnosti a době trvání protiprávního jednání.
- 325 Podle judikatury citované v bodě 309 výše zásada proporcionality zvláště znamená, že Komise musí stanovit pokutu přiměřeně k faktorům vzatým v úvahu za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání a že musí v tomto ohledu tyto faktory používat soudržným a objektivně odůvodněným způsobem.
- 326 Mimoto podle ustálené judikatury lze mimoto pro účely stanovení pokuty přihlídnout jak k celkovému obrátu podniku, který vypovídá, byť jen přibližně a nedokonale, o jeho velikosti a hospodářské síle, tak k části tohoto obrátu, jež pochází ze zboží, jež je předmětem protiprávního jednání, a která tedy může vypovídat o rozsahu tohoto jednání. Ani jednomu ani druhému z těchto obrátů nelze přikládat přílišný význam ve srovnání s jinými posuzovanými skutečnostmi, a stanovení přiměřené pokuty tedy nemůže být výsledkem jednoduchého výpočtu založeného na celkovém obrátu. To platí zejména v případě, že dotyčné zboží představuje pouze malý zlomek tohoto obrátu (rozsudky Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 40, bod 243, a ze dne 18. května 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, C-397/03 P, Sb. rozh. s. I-4429, bod 100).
- 327 Naproti tomu unijní právo neobsahuje obecně použitelnou zásadu, podle které musí být sankce přiměřená celkovému obrátu podniku, který se podílel na protiprávním jednání (obdobně viz rozsudek Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, bod 326 výše, bod 101).

- 328 Rovněž je třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodě 310 výše Komise přijala v zájmu transparentnosti pokyny z roku 2006, ve kterých uvádí, z jakého důvodu zohlední každou z okolností relevantních pro určení výše pokuty, včetně celkového obratu dotčeného podniku a hodnoty tržeb dosažených na trhu dotčeném kartelovou dohodou.
- 329 Kromě toho je třeba zdůraznit, že metoda výpočtu stanovená v pokynech z roku 2006 a úloha různých zohledněných skutečností nejsou žalobkyní v rámci projednávané výhrady zpochybněny.
- 330 V projednávané věci bylo při stanovení základní částky pokuty zohledněno 17 % hodnoty tržeb skupiny H&R a 18 % hodnoty tržeb společnosti ExxonMobil dosažených na trzích dotčených kartelovou dohodou. Dále Komise stanovila násobící koeficient 2 z důvodu vysokého celkového obratu společnosti ExxonMobil a z důvodu nízké procentní hodnoty jejích prodejů na trzích dotčených kartelovou dohodou ve srovnání s uvedeným obratem, aby zajistila přiměřený odrazující účinek podle bodu 30 pokynů z roku 2006. Kromě toho pro každý z podniků zúčastněných na kartelové dohodě Komise ověřila, že celková částka pokuty nepřekročila 10 % jeho obratu, jak je požadováno v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003.
- 331 Z toho vyplývá, že v různých etapách stanovení pokuty Komise zohlednila rozdíly mezi situací společnosti ExxonMobil a situací žalobkyně tím, že na ně použila rozdílné zacházení, pokud jde o tyto aspekty.
- 332 Stejně tak Komise dodržela své vlastní pokyny a použitelnou judikaturu, podle které je možno zohlednit jak celkový obrat podniku, tak část tržeb za zboží, které je předmětem protiprávního jednání. V napadeném rozhodnutí Komise uplatnila skutečnosti relevantní v tomto ohledu soudržně a objektivně odůvodněně.
- 333 Konečně je třeba dodat, že rozdíl sazby mezi základní částkou a celkovým obratem skupiny, pokud jde o ExxonMobil a H&R, je důsledkem pouhé skutečnosti, že příjmy z výrobků patřících na trhy dotčené kartelovou dohodou představovaly v obratu společnosti ExxonMobil nesrovnatelně menší procento, než tomu bylo v případě H&R. Žalobkyně však nemůže platně tvrdit, že částka pokuty je nepřiměřená nebo diskriminační, když svévolně vybere jeden údaj, který má být zohledněn při výpočtu pokuty, a jednu mezihodnotu uvedeného výpočtu, které nejsou ve vzájemném přímém vztahu, ani podle směrnic z roku 2006 ani podle judikatury.
- 334 Proto musí být tato výhrada, vycházející z porušení zásady rovného zacházení a z nepřiměřenosti částky pokuty uložené žalobkyni, zamítnuta.
- 335 Ostatně Tribunál se v rozsahu, v němž mu byl rovněž podpůrně předložen návrh na snížení částky pokuty uložené žalobkyni, v rámci výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci domnívá, že výše pokuty uložené žalobkyním je přiměřená vzhledem k závažnosti a době trvání spáchaného protiprávního jednání.
- 336 Proto je třeba čtvrtý žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K výhradě vznesené žalobkyní na jednání, týkající se hospodářské jednotky mezi ní a dalšími společnostmi skupiny H&R

- 337 Na jednání žalobkyně uvedla, že Komise neprokázala existenci hospodářské jednotky mezi ní a společnostmi H&R Wax Company Vertrieb. Napadené rozhodnutí je podle nich nadto v tomto ohledu nedostatečně odůvodněno. Kromě toho žalobkyně rovněž tvrdila, že sám Tribunál nevymezil skupinu H&R ve svých písemných a ústních otázkách.

- 338 Nejprve je třeba poznamenat, že Komise v bodech 26 a 28 oznámení námitek jasně vymezila rozsah skupiny H&R, který odpovídá podniku H&R. Vzhledem k tomu, že toto vymezení nebylo zpochybněno žalobkyní, bylo převzato do bodů 22 a 24 napadeného rozhodnutí (viz bod 13 výše). V žalobě a replice žalobkyně tuto definici skupiny H&R nekritizovala. Navíc v bodě 14 žaloby sama žalobkyně uvedla, že byla „částí hospodářské entity [Hansen & Rosenthal]“, a v tomto smyslu rozvinula svou argumentaci týkající se prvního žalobního důvodu. Podle bodu 24 odůvodnění napadeného rozhodnutí je však Hansen & Rosenthal zastřešující společností H&R.
- 339 Zprv je třeba připomenout, že z ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 48 odst. 2 jednacího řádu vyplývá, že žaloba musí obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů a že nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.
- 340 Nová výhrada vznesená žalobkyní a vycházející z opodstatněnosti konstatování hospodářské jednotky mezi ní a Hansen & Rosenthal, jež byla předložena na jednání, je proto nepřipustná.
- 341 Zadruhé je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 253 SFEU představuje podstatnou formální náležitost, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá pod posouzení meritorní legality sporného aktu. Porušení článku 253 ES, které se týká chybějícího nebo nedostatečného odůvodnění, se vztahuje k porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 230 ES, a je důvodem nepominutelným, který musí unijní soud přezkoumat i bez návrhu (viz judikatura citovaná v bodě 42 výše).
- 342 Je třeba připomenout, že podle judikatury musí odůvodnění individuálního rozhodnutí jasně a jednoznačně uvádět úvahu orgánu, orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu. Není požadováno, aby odůvodnění uvádělo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na znění dotčeného aktu, ale také s ohledem na kontext, v němž byl uvedený akt přijat (rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 42 výše, bod 63).
- 343 V projednávané věci se Tribunál domnívá, že důvody, ze kterých Komise zahrnula žalobkyni do skupiny H&R jasně vyplývají z bodů 22 a 24 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Kromě toho je třeba uvést, že v projednávané věci nešlo o přičtení odpovědnosti žalobkyni z důvodu protiprávního jednání vyplývajících z účasti jiné společnosti patřící do skupiny H&R na dotčené kartelové dohodě, nýbrž přímé účasti žalobkyně prostřednictvím přítomnosti jednoho z jejích zaměstnanců na technických schůzkách.
- 344 Ostatně pokud jde o výpočet hodnoty tržeb skupiny H&R, je třeba zdůraznit, že Komise zohlednila vnější obrat skupiny na základě výslovné žádosti žalobkyně, jak vyplývá z korespondence mezi ní a Komisí během správního řízení. Podle údajů žalobkyně tento vnější obrat zahrnoval rovněž obrat společnosti Hansen & Rosenthal a obrat její dceřiné společnosti H&R Wax Company Vertrieb, které vlastní nepřímý podíl na kapitálu žalobkyně a byly zahrnuty do skupiny H&R, aniž to bylo žalobkyní zpochybněno v její odpovědi na oznámení námitek a v jejích písemnostech před Tribunálem.
- 345 Tribunál je tedy zcela schopen pochopit důvody postupu Komise na základě znění napadeného rozhodnutí a kontextu jeho přijetí, takže není třeba uplatnit i bez návrhu porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 346 Zatřetí, pokud jde o údajné nevymezení skupiny H&R v rámci řízení před Tribunálem, je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí tento výraz definuje v bodech 22 a 24 odůvodnění a že žalobkyně sama používá výraz „skupina H&R“, zejména v bodě 68 žaloby, v témže smyslu. Jelikož tato definice skupiny H&R nebyla zpochybněna, a z důvodu soudržného užití termínu „skupina H&R“

účastníky řízení v písemné části řízení, Tribunál tuto definici převzal do zprávy k jednání. Mimoto, i když je pravda, že žalobkyně často používá „H&R“ ve smyslu, který odpovídá „Hansen & Rosenthal KG“, nic to nemění na tom, že Tribunál definoval „H&R“ ve zprávě k jednání podobně jak je „H&R“ vymezena v bodě 2 výše.

347 Výhrada vznesená na jednání proto musí být zamítnuta.

348 Ve světle předcházejících úvah musí být žaloba v rozsahu, v němž se týká zrušení napadeného rozhodnutí, zamítnuta.

349 Pokud jde o výkon pravomoci přezkumu v plné jurisdikci, Tribunál došel k závěru, že žalobkyně neprokázala žádné pochybení ani nesrovnalost v napadeném rozhodnutí, která by opravňovala snížení částky pokuty. Tribunál se rovněž domnívá, že vzhledem ke všem okolnostem projednávané věci, zvláště závažnosti a době trvání protiprávního jednání spáchaného žalobkyní, je částka pokuty uložené žalobkyni přiměřená.

350 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba žalobu v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

351 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

352 Kromě toho podle čl. 90 písm. a) jednacího řádu, vynaložil-li Tribunál náklady, kterým bylo možno předejít, může uložit jejich náhradu tomu účastník řízení, který je způsobil. V projednávané věci, jak bylo uvedeno zvláště v bodě 262 výše, žalobkyně poskytla nesprávné a nepřesné odpovědi na písemné otázky Tribunálu. Chování žalobkyně učinilo zkoumání projednávané věci podstatně složitějším, což zbytečně ztížilo úlohu Tribunálu tím, že musel provést úkoly, které nebyly nutné. Je proto důvodné uložit žalobkyni zaplacení částky 10 000 eur do pokladny Tribunálu.

Z těchto důvodů,

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **H&R ChemPharm GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) **Společnosti H&R ChemPharm se ukládá zaplacení částky 10 000 eur ve prospěch Tribunálu na základě čl. 90 písm. a) jeho jednacího řádu.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. prosince 2014.

Podpisy.

Obsah

Skutkový základ sporu

1. Správní řízení a přijetí napadeného rozhodnutí
2. Vazby mezi skupinou H&R a společností Tudapetrol

Řízení a návrhová žádání účastnic

Právní otázky

1. K návrhu na vynětí dokumentu ze spisu
2. K věci samé

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 81 ES a 253 ES, jakož i jejího práva na obhajobu, z důvodu údajně nediferencovaného odůvodnění napadeného rozhodnutí

K první části, vycházející z porušení článků 81 ES a 253 ES

K druhé části, vycházející z porušení práva na obhajobu

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 81 ES z důvodu neexistence důkazu protiprávního jednání spáchaného žalobkyní

K první části, týkající se neexistence důkazů prokazujících přímou odpovědnost žalobkyně

- K pojmům „dohoda“ a „jednání ve vzájemné shodě“
- K zásadám hodnocení důkazů
- K napadenému rozhodnutí
- K přičitatelnosti přítomnosti pana G. na technických schůzkách k tíži společnosti H&R ChemPharm
- K důkazním návrhům žalobkyně
- Celkové posouzení důkazů na podporu existence protiprávního jednání spáchaného žalobkyní
- Ke dni zahájení účasti žalobkyně na protiprávním jednání
- K argumentům žalobkyně týkajícím se některých konkrétních technických schůzek

K druhé části druhého žalobního důvodu

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z chybného výpočtu, pokud jde o určení hodnoty tržeb

Úvodní poznámky

K obratu použitému pro roky 2002 a 2003

K výpočtu obrátu za rok 2004 a zohlednění „společností v zahraničí“ a společnosti H&R ESP International

- K zahrnutí obrátů „společností v zahraničí“ a společnosti H&R Sales získaných v roce 2004 do výpočtu hodnoty tržeb
- Ke zvýšení průměru hodnoty tržeb během referenčního období zohledněním obrátů společností získaných v roce 2004
- K údajnému dvojímu zohlednění obrátu „společností v zahraničí“

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 z důvodu nesprávných posouzení týkajících se stanovení částky pokuty

K použití pokynů z roku 2006

K porušení zásady proporcionality a nesprávného posouzení z důvodu stanovení koeficientu 17 %, jak na základě závažnosti protiprávního jednání, tak za účelem odrazení

K údajné nepřiměřené a diskriminační povaze základní částky vzhledem k velikosti skupiny H&R

K výhradě vznesené žalobkyní na jednání, týkající se hospodářské jednotky mezi ní a dalšími společnostmi skupiny H&R

K nákladům řízení